HALKIN KURTULUŞU

Malazlar

Ba.sa.4.

düzende bize sadece fabrika ve köylerde değil, her yerde baskı ve sömürü var. Biz bunu biliriz, bunu söyleriz. Çünkü biz işçiyiz, işçi sınıfıyız. Bizim varlığımız, birleşmemiz, örgütlenmemiz onları korkuttuğu için bize saldırıyorlar, bize zulüm ediyorlar. Buna bir örnek verelim; üç hafta kadar öncesi patronun arabasına bomba konuldu gerekçesiyle fabrikada çalışan 5 ilerici işçi arkadaşımızın faşist patronla, faşist jandarma komutanı yüzbaşı Fehmi Altınbilek'le beraber evlerini bastılar. Onları gözaltına aldılar. Fabrikadaki devrimci sendikal örgütlenmeyi durdurmak için, faşistlerin tezgahladığı bu oyun boşa çıktı. Baskı ve zulüm mücadelemizi durduramayacaktır. Gözaltına alınan arkadaşlarımızın bir tanesi daha sonra işten çıkartıldı. Çıkartılan işçi arkadaş bizim, biz de onun yanındayız. Bu böyle bilinsin.

H.K.- Fabrikanızdaki faşist baskı ve sömürüye karşı ne yapılabilir, nasıl bir mücadele verilmelidir?

İşçiler: Fabrikadaki faşist baskıları ve sömürü mekanizmasını işçilere anlatıp kavratmalıyız, işçileri bu yönde bir mücadeleye sokmamız gerekir. Sömürü ve zulüm karşısında sessiz kaldığımız sürece haklarımızın verilmeyeceği açıktır. Ancak kendi mücadelelerimiz sonunda haklarımızı alabiliriz. Devrimci sendikal örgütlenmemizi tamamlamak gerektiğinden, DİSK'e bağlı Petrol-Kimya-İş sendikasında örgütlenmeliyiz. Faşist sarı sendikayı Noter'in de vasıtasıyla atıp, sendikal hakkımızı, sendika seçme özgürlüğümüzü kazanırız. Tabii ki bütün bunlar işçi arkadaşlarımızın birlikte gayret ve mücadelesiyle başarılır.

H.K.- Şimdiye kadar bu yolda neler yaptığınızı ve neler yapılması gerektiğini kısaca anlatır mısınız?

İşçiler: Biz devrimci işçiler kendi aramızda konuşarak, faşistlerin bize yaptığı haksızlıkları öğrenerek bilinçleniyoruz. Diğer arkadaşlarımıza bu faşist sendikanın mutlaka değiştirilmesi gerektiğini anlatıyoruz. Bunun için de fabrikanın faşist silahlı militanları tarafından tehdit ediliyor, dayak yiyor, jandarma zulmüne uğruyoruz. Fakat bunlara rağmen yine mücadele ediyoruz. Kadın işçilerimiz çoğunluktadır. Kadın işçileri örgütlemek çok daha zor ve sabırlı bir mücadele gerektiriyor çünkü toplumumuzda kadın işçiler, erkek işçilere oranla daha çok baskı ve sömürü altındadırlar.

H.K.- Bütün Türkiye'de baskı ve sömürüye karşı ne yapılmalı? Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

İşçiler: Bu konuda biz işçiler olarak gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini paylaşıyoruz. Halkımızın kurtuluşu için Halkın Kurtuluşu'na yazıyoruz. Sesimizi bütün dünya duysun. Her kibrit yakışta halkımız bizi de hatırlasın, işçileri, köylüleri, tüm emekçileri ulusal demokratik halk devrimi yolunda eğitmeli, tüm ekonomik ve demokratik taleplerimizi sonuna kadar savunup, siyasi mücadeleye atılmalı, hakim sınıfların gerçekleştirmek istedikleri faşist diktatörlük özlemlerine karşı tek yumruk olmalıyız.

KAHROLSUN BÜTÜN ZALİMLER VE SÖMÜRÜCÜLER!

MALAZLAR FABRİKASI DEVRİMCİ İŞÇİLERİ

Halkın Çıkarları

De.sa.2

devrimci yanını yüceltten, yanlışının sorumluluğunu devrimci bir şekilde sırtlanan devrimciler, yanlışlardan arınarak devrim yolunda azimle ilerliyor.

Dişinden tırnağına silahlı, toplumun bütün zenginliklerini elinde tutan sömürücü sınıflar, ancak halk kitlelerinin proletaryanın önderliğinde, onun partisinin önderliğinde ve receği halk savaşıyla yıkılabilir. Halkın adına öncünün vereceği mücadelenin, öncü ne kadar yiğit, fedakar ve halka bağlı olursa olsun, yenilgiyle sonuçlanacağını o dönemde yazılan destanlardan okuyabiliriz.

Kahramanlarımızın devrimci kararlılığını, halka bağlılığını proletaryanın ideolojisiyle birleştirmeye çalışan devrimciler; kitlelerin mücadelesini yükseltmek, sınıf mücadelesinin ateşi içinde ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'ne öncülük edecek işçi sınıfının partisini inşa etme yolunda azimle yürüyorlar. Halkın mücadelesini proleter devrimci ideoloji ışığında örgütlemeye çalışıyorlar. Her alanda barışçıl ve silahlı bütün mücadele yöntemlerini reddetmeyerek kitlelerin mücadelesine öncülük etmek, siyasi mücadeleyi en üst biçimi olan silahlı mücadeleye yükseltmeye çalışıyorlar. Ama devrimciler artık öncünün silahlı mücadelesinin değil, kitlelerin silahlı mücadelesinin bizi zafere götüreceğinin ve bu mücadeleyi ancak proletarya partisinin örgütleyebileceğini ve ona öncülük edebileceğinin bilincindedirler.

Kızıldere'den dört yıl sonra, bugün ON'ların halka, devrime, yoldaşlarına bağlılıklarını örnek alıp, bunu Marksizm-Leninizmle birleştirmeye çalışarak ON lara olan bağlılığımızı ve saygımızı ifade edebiliriz.

ANILARI BİZE ÖNDER OLSUN.

BAYSEN-İŞ YÖNETİCİSİ

Ba.1.sa

TÖB-DER lokalinde işçilerle toplantı yapacaklarını, hayatlarının tehlikede olduğunu, bunun için gerekli tedbirin alınmasını isteyerek, egemen güçlerin arayıp bulamadığı fırsatı ellerine vermiş ve bu güçlerle işbirliği kurmuştur. Böylece maskeleri bir kez daha düşüp gerçek yüzleri görülmüştür.

Bu vesileyle toplantının sürdürüldüğü sırada muhbir DİSK temsilcisi sayesinde 40 kadar polis Urfa TÖB-DER Şubesini basarak toplantıyı dağıttıkları gibi işçileri de emniyete götürdüler.

Yurtsever Devrimci TÖB-DER üyesi öğretmenlerin işçilerle ve halkla bütünleşmesinden korkan egemen güçler, piyonları vasıtasıyla Urfa TÖB-DER Şubesini 24 Şubat 1976 tarihinde 1 hafta müddetle kapattılar.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL-EMPERYALİZM KAHROLSUN FAŞİSTLER VE REVİZYONİSTLER

BORU HATTI İŞÇİSİ

MARDİN

Ba.2.sa

ri Faşizm" gibi sloganlar yazıyordu.

Bu miting ve yürüyüş Mardin halkının ve bütün halkımızın işsizliği, pahalılığı, milli zulmü yok etmek için, işbirlikçi tekelci burjuvaziye, toprak ağalığına karşı her alanda Kıran kırana bir mücadele yürütmeden, bu görevleri demokratik devrim görevleriyle birleştirmeden kurtuluşa varılamıyacağını kavradıklarını gösteriyor.

Bu miting, Mardin halkının, devrimcilerin halkımıza kan kusturan faşizme karşı kitle mücadelesini öne çıkarmanın, yükseltmenin gerekliliğini kavradıklarını gösteriyor.

PETROL KİMYA-İŞ

Ba.1.sa

rarı 2 ay sonra uygulamaya kondu. 11 Mart 1976 günü greve başlandı.

Ama, büyük bir umutla direnmeye başlayan işçiler, daha grevin 5. gününde PETROL KİMYA-İŞ in kendilerini sattığını gördüler. Sendika işçilerden habersiz, hem de patronun istediği gibi bir toplu sözleşmeyi 16 Mart 1976 günü imzalamıştı.

Bunun üzerine grevci SODA SANAYİ işçileri sendikaya gitmişler, orada kimseyi bulamayınca durumu protesto etmişler. toplu sözleşmeyi imzalayan Dinçer Doğu, Yılmaz Özdemir ve Hüsamettin Bakan'ı "Kahrolsun hain patron uşakları" diye lanetlemişlerdir.

PETROL KİMYA-İŞ yöneticilerinin bu davranışı hakkında işçiler şöyle diyor: "Durum çok açık, daha önce işverenin vermeyi önerdiği ve sendikanın reddettiği ücretlere bugün evet demenin anlamı bellidir: PETROL KİMYA-İŞ SENDİKASI yöneticileri bizleri patrona satmıştır. Üstelik, toplu sözleşme grevin bitmesinden iki gün önce imzalandığı halde, işçilerden korkan hain sendika yöneticileri bizlere durumu iki gün sonra bildirdiler ve hangi hakların alındığını söylemeden, bizi işbaşı etmeye zorladılar. Direnişe devam etmek istedikse de, sendika yöneticileri, direnişi bir gün daha sürdürürseniz toptan işten atılacaksınız, diyerek bizi tehdit etmişlerdir"

Sözleşmeden sonra bu gerçekleri kavrayan işçiler, bağımsız bir sendika kurmak üzere harekete geçmişlerdir. Bundan korkan revizyonist sendika ağalarından Hüsamettin Bakan kendilerinin yani sendika yöneticilerinin değiştirilmesini, fakat bu sendikanın yine DİSK'e bağlı bir sendika olmasını istemiştir.

Bu istekler, satılmış hain sendika ağalarının karınlarının doyduğunu açıkça göstermektedir.

KAHROLSUN PATRON UŞAĞI REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI!
KAHROLSUN FAŞİSTLER VE REVİZYONİSTLER!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

FAŞİST MC İKTİDARI

Ba.1.sa

lişmiş savaş uçakları, önemli radar tesisleri bulunmaktadır. Nato'ya bağlı Türk ordusuna olduğu gibi bu uslerde de ABD kumanda etmektedir. Bu durum iki süper devlet arasında çıkacakbir savaşta Türkiye'yi Sosyal emperyalistlerin en başta gelen hedeflerinden biri haline getirecektir. Ülkemiz kendi iradesi dışında kendini savaşın tam ortasında bulacaktır. Son anlaşmaya göre iyice ortaya çıkan bu durumdan kurtulmanın yolu efendi değiştirerek veya eski efendiden daha fazla para almak değildir. Kurtuluş iki süper devletten de bağımsız olmakla mümkündür.

TÜRKİYE İKİ SÜPER GÜCE KARŞI ÜÇÜNCÜ DÜNYA ÜLKELERİYLE BİRLİKTE MÜCADELE ETMELİDİR.

Ülkemiz, Amerikan emperyalizminin hegemonyası, ve Rus Sosyal-Emperyalistlerinin gittikçe güçlenen yayılması altında yarı sömürge ve geri bir ülkedir. Ülkemizdeki hakim sınıflar esas olarak Amerikancı olmakla birlikte, sosyal emperyalistlerle de ülkemizin sömürülmesi ve yağmalanması temeli üzerinde işbirliğini gerçekleştirmektedirler.Ülkemizdeki anti-emperyalist mücadelenin özü Amerikan emperyalizmi - nin hegemonyasına ve sosyal emperyalistlerin yayılmasına son vermektir. Bu, ancak Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferi ile, ülkemizin bağımsız ve demokratik bir ülke haline gelmesi ile gerçekleşebilir. Bu devrim, işçi sınıfı öncülüğünde, işçilerin ve köylülerin , temel ittifakı üzerinde yükselen, bütün emekçi, halkın, bütün anti emperyalist ve anti faşist füçlerin oluşturduğ
şist güçlerin oluşturacağı halk cephesinin mücadelesi ile başarıya ulaşacaktır.

Türkiye'li bütünyurtseverlerin görevi ülkemizdeki emperyalist sömürüye, yağmaya, ülkemizi emperyalistelere , bağlayan bütün anlaşmalara, askeri paktlara, emperyalistlerin ülkemizdeki her türlü varlığına karşı mücadele etmektir. Amerikan Emperyalizmine karşı çıkarken sosyal emperyalizm karşısında sessiz kalmak gerçek yurtseverlikle bağdaşmaz. Öte yandan, sosyal emperyalistlerin dünya çapında ilerlemekte, ABD'NİN ise gerilemekte olan bir güç olması noktasından hareketle, ülkemizde Amerikan emperyalizminin durumunu sağlamlaştırmak girişimi karşısında "bunun asıl tehlike olan sovyet yayılmasını firenleyeceği" iddiasıyla geçiştirici ve destekler bir tavır almak bizi, ister istemez Amerikancı hakim sınıfların yandaşı haline getirir.

Ülkemizdeki ABD üsleri, dünya hegemonyası için mücadelenin sonucunda çıkacak bir dünya savaşında ABD'ne hizmet edecektir. Ülkemiz bu savaşta ABD emperyalistlerinin emrinde bir ileri karakol olacaktır. Türkiye halkının çıkarları ise, dünyanın hangi gerici ve yağmacı devlet tarafından sömürüleceğini belirleyecek savaşta bir ileri karakol olmak, bu savaşa ABD emperyalistleri yararına katılmak değildir.

Türkiye halkının çıkarı, ABD ve Sovyet-sosyal emperyalistlerine , karşı mücadeledir. Bu iki süper güce karşı üçüncu dünya ülkeleri ile sıkı bir birlik kurmak ve birlikte mücadele etmektedir.

BU KÖLELİK ANLAŞMASINA KARŞI ÇIKMAK YURTSEVER GÖREVDİR.

Rüşvetçilerin, yağmacıların, yiyicilerin, halk düşmanlarının, eli kanlı faşistlerin iktidarı MC, topraklarımızı dolar karşılığında satıyor.

Ulusal bağımsızlığın yeminli düşmanları, ülkemizi bir kere daha Amerikan emperyalizmine, peşkeş çekiyor. Emperyalizmin uşakları, ulusal onurumuzu yeniden ayaklar altına alıyor - lar.

Yüzlerine milliyetçi maskesi geçiren ulusal hainler, ulusal çıkarlarımızı bir kez daha çiğniyorlar.

Emperyalizmin sadık uşakları, ülkemezi, muhtemel bir savaşta ilk bombalanacak ve yerle bir edilecek bir hedef haline getiriyorlar.

Yurtseverler; bu kölelik anlaşmasını tanımadığımızı ilan edelim. Nato'dan çıkılması, ikili anlaşmaların feshi, üçüncü dünya ile birlik için mücadeleyi yükseltelim.

FAŞİST SALDIRILARA

Ba.1.sa

öğrencilerin üzerine tabancalarla, otomatik tüfeklerle kurşun yağdırdı. Devrimcilerin bulunduğu yurdun camlarını kırarak içeri gaz bombaları attı. Polisin otomatik tüfekli saldırısı sırasında Orhan Ensari adında bir devrimci vurularak öldürüldü. Bir çok öğrenci ağır yaralandı.Polisler daha sonra, işgal ordusu askerlerinden daha hunharca bir şekilde saldırarak, yurda girdi Kızlı, erkekli bir çok öğrenciyi coplayarak, döverek dışarı çıkardı. Olayın fotoğrafını çeken gazetecilerin üzerine saldırdı, makineleri parçaladı.

Polisin Hacettepe'deki saldırısı devam ederken SBF önünde toplanan bin kadar devrimci ve yurtsever Cemal Gürsel Alanı'na doğru yürüyüşe geçerek, faşist MC iktidarının bu cinayetlerini, resmi ve sivil faşist çetelerin saldırılarını lanetlemek istediler. Devrimciler Kurtuluş Ortaokulu önüne geldiklerinde, polis, otomatik tüfek ve tabancalarla kurşun yağmuruna başlayarak açık bir katliama girmişti. Burhan isimli bir devrimci öldü, onlarca devrimci yaralandı. Bunlardan üçünün kurtulma ümidi az

Perşembe günkü olayların sonucu bu: üç devrimci öldürüldü, onlarcası yaralandı, yüzlerce devrimci de polisin elinde, işkence altında

On gün kadar önce, de yine ADMMA Yüksek Okuluna saldıran faşistler o gün de polisin gözü önünde devrimcileri, yurtseverleri, kendilerinden olmayan herkesi kurşunlamışlar ve ADMMA Yüksek Okulunda faşistlere karşı mücadelede her zaman ön saflarda yeralan Sami Ovalıoğlu'nu, Ulusal Demokratik Devrim kavgasının bu mütevazi neferini öldürmüşlerdi. Ve polisler, Sami'nin cenazesini, ailesine bile göstermeden, gizlice kaçırıp gömmüşlerdi.

İçine düştüğü ekonomik ve siyasi buhrandan kurtulmak, bu buhranın sonuçlarını emekçi halkın en temel ihtiyaç maddelerine zam üstüne zam yapar, paranın değerini her gün düşürür, böylece yoksul ve emekçi halkı dayanılmaz katlanılmaz bir yokluğa sefalete iterken, öte yandan da bu sömürüye karşı yükselecek ve yükselmekte olan en küçük bir direnişi bile bastırmak için, zulmün en şiddetlisini, terörün en koyusunu gerçekleştirmeye çalışıyor, sıkıyönetim, ilan etme isteklerini her adımda bir belirtiyor, böylece, sömürünün ve zulmün sızıltısızca sürdürülmesini sağlamaya çalışıyorlar. Onlar, halkın mücadelesinin ilerlediği ve yükseldiği her alana en büyük bir hırs ve acımasızlıkla, saldırıyor, kitle mücadelesini daha gelişmeden boğmaya çalışıyor. Bunu sağlamak için de zaman zaman sivil, zaman zaman resmi faşist güçlerini, hatta bazen de her ikisini birden kullanmaya çalışıyorlar

İşte dün Ankara'da evvelki gün İstanbul'da bir başka gün de, Türkiyenin her hangi bir yerinde gerçekleştirmeye, çalışılan ve gerçekleştirilen de budur.

ÖRS OLMAK İSTEMİYORSAK ÇEKİÇ OLMALIYIZ

Bu nedenle, devrimcilerin önündeki görev, faşistlerin, ister sivil, ister resmi olsun, bütün gerici saldırılarına karşı en kısa zamanda örgütlenmek, faşistlerin her saldırısına anında ve orada en aktif bir biçimde karşı koymak, geniş öğrenci kitlelerini bu devrimci militan örgütlenme etrafında mücadeleye sokmaktır.

Faşizmi yenecek geniş kitle desteğini sağlamanın yolu buradan geçmektedir. Faşizmi, faşist saldırıları önlemenin bir tek yolu vardır: faşist saldırıyı, karşılaşılan her alanda, aktif ve kararlı şekilde öğüslemek ve püskürtmek. Emekçi kitleleri faşizmin karşısına yıkılmaz bir kale gibi dikmek.

Devrimciler ve yurtseverler faşizmin saldırıları karşısında gerilemek, mevzi kaybetmek istemiyorlarsa, yapacak bir tek şey vardır: Faşizmin önünden kaçmak değil, kararlı bir şekilde direnmek.

ÖRS OLMAK İSTEMİYORSAK, ÇEKİÇ OLMALIYIZ.
KAHROLSUN AMERİKANCI FAŞİST MC İKTİDARI!
KAHROLSUN RESMİ, SİVİL, ELİ KANLI FAŞİST ÇETELER!
YAŞASIN HALKIMIZIN EMPERYALİZME, FAŞİZME, GERİCİ DİKTATÖRLÜĞE KERŞI, ANTİ-FAŞİST MÜCADELESİ

Halkın Kurtuluşu'nu

Ba.1.sa

leri müdürü, yönetim yeri, basıldığı matbaası, belli olan her şeyi ile yasalara ve basın kanununa uygun bir gazetenin binası ilgili mahkeme kararı olmadan basılabilmekte, aranabilmekte, sahibi ve konukları gözaltına alınabilmektedir? Bu nasıl bir basın özgürlüğüdür ki, ilgili mahkemelerin kararı olmadan yasal bir gazetenin basımına engel olunabilmekte ve henüz yazıları bile dizilmeden gazeteye matbaada el konulabilmektedir?

Bu nasıl insan hakları ve anayasaya bağlılıktır ki; haklarında hiç bir tutuklama kararı olmayan, hatta kimliği bile bilinmeyen insanlar yasal bir gazetenin idarehanesinden sorgusuz sualsiz alınıp götürülmekte ve günlerce işkence ve tehdite , maruz bırakılmaktadır.

Açıktır ki; gazetemizin sömürü, yağma, rüşvet ve zulüm düzenini teşhir etmesinden ve halkın kurtuluşu uğruna mücadele etmesinden korkan MC iktidarı, uyguladığı baskı ve terörle bizi susturmayı; gazetemizin görevlilerini yıldırmayı, gazetemizin yayınına engel olmayı amaçlamaktadır.

Boşuna! bizi susturamayacaksınız, bizi yıldıramıyacaksınız! HALKIN KURTULUŞU bütün güçüyle sömürü ve zulmü teşhire, bütün kararlılığıyla işçi sınıfının ve halkın çıkarlarını savunmaya devam edecektir

Bütün özgürlüklerin düşmanı olan MC iktidarı, emekçi halkımızın mücadelesini, kendi yaptığı kanunları da çiğneyerek bastırmaya çalışmaktadır. Sendikalara ve derneklere, üniversitelere ve basına , devrimcilere ve demokratlara karşı bunun için azgınca saldırmaktadırlar.

İşçilerin, köylülerin, bütün çalışan halkın çıkarlarının kararlı savunucusu HALKIN KURTULUŞU'na karşı bunun için kudurmuşçasına saldırmaktadır.

Her türlü özgürlüğün düşmanı olan ve halkımızı kopkoyu karanlıklarında boğmak isteyen faşistler, gazeteleri toplatmakta, yazarları ve görevlileri tutuklamakta, işkence etmekte; devrimci eserler satan kitapçılara, gazete dergi bayilerine, devrimci sendikalara, derneklere saldırmakta, binalarını tahrip etmektedir.

Onlar, bütün devrimcileri, demokratları, emekçi halkın çıkarlarını savunanları tamamen susturmak istiyor - lar.

Onlar, halkın elindeki özgürlüklerin tümünü yok etmeye, her türlü anti-faşist direnişi en büyük bir zulümle bastırarak ülkemizi kendileri için dikensiz bir gül bahçesi haline getirmeye çalışıyorlar.

DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR, İLERİCİLER! Faşizmin azgın saldırılarına, terörüne karşı birleşelim. Baskıları, saldırıları birlikte göğüsleyelim. Elimizdeki mevzileri faşistlere kaptırtmayalım. Faşistler adım adım ilerliyerek, meziden mevziye atlayarak 12 Mart faşist diktatörlüğünde meydana gelen gedikleri kapamaya, çalışıyorlar.

Bütün devrimci, demokrat ve ilericiler,faşistlerin devrimci ve ilerici basına karşı giriştikleri alçakça, saldırılara karşı çıkmak göreviyle karşı karşıyadırlar. Basın özgürlüğünü savunmak için sesimizi yurdun her tarafında yükseltelim. Susmak; faşist saldırılara teröre işkenceye, cinayetlere, özgürlüklerin yok edilmesine ortak olmaktır. Bu gün sosyalist ve devrimci yayın organlarına saldıran faşistler, yarın kendilerine uşaklık etmeyen her türlü basına saldıracaklardır. Faşistlerin basın özgürlüğüne karşı giriştikleri saldırılara boyun eğdiğimiz takdirde, halkımızın faşizmin karanlığında köleleştirilmesine suç ortaklığı etmiş olacağımızı ve ilerde faşist düşüncelerin propogandasını yapan yayın organlarından başka hiç bir gazeteye, dergiye kitaba göz yumulmayan bir ortamın yaratılmasına yardımcı olmuş olacağımızı bir an olsun aklımızdan çıkarmayalım.

BÜTÜN İLERİCİ ÖRGÜTLER, YAYIN ORGANLARI, YAZARLAR, SANATÇILAR! Basın özgürlüğünün çiğnenmesi ve faşist saldırılar karşısında susmayın Faşistler ilerici olan, demokrat olan, herkese düşmandırlar. Onlar bugün HALKIN KURTULUŞU'na yarın bir başka gazeteye, dergiye, yazara, sanatçıya saldıracaklardır. Yapılan her baskıya, zulme karşı birlikte mücadele edelim, ortak girişimlerde bulunalım. Basın özgürlüğünü savunmak, işkenceleri protesto etmek için kampanyalar düzenleyelim, toplantılaryapalım bu konuda yazılar yazalım

İLERİCİ OLDUĞUNU SÖYLEYEN PARLEMENTERLER! Basına karşı saldırıların yoğunlaştığı; dergi,gazete sahiplerinin, yazarların kanunsuz olarak tutuklandığı, işkence edildiği şu günlerde sesinizi yükseltin. Bu konuda Meclis Araştırmaları açılmasını isteyin Soru Önergeleri verin. Bütün olanaklarınızla , faşist saldırıları geniş kitlelere açıklayın Demokratlığınızın ölçütü bu olacaktır.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİ HALKIMIZ! Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'na hiç bir zorbalık ve baskı engelleyemiyecektir. HALKIN KURTULUŞU gücünü başka hiç bir şeyden değil, sadece ve sadece emekçi halktan ve onun engin mücadele azminden alıyor. Biz, işçi sınıfının ve halkın çıkarlarını sonuna kadar, bütün gücümüzle ve bütün imkanlarımızla savunmaya devam edeceğiz. İşçilerin, Köylülerin Bağımsız-Demokratik Türkiyesi uğruna verilen mücadele omuzumuza düşen görevi yerine getireceğiz.

Gazetemizi faşist saldırılar karşısında her yönden güçlendirelim . O'nu faşistlerin yıkamadığını bir kale haline getirelim.

Gazetemizin geniş emekçi kitlelere daha da fazla ulaştırılması için dağıtımına, satışına daha büyük önem verelim. Gazetemizin her sayısını büyük gruplar halinde ve her tür saldırıyı kararlılıkla göğüsleyerek satalım. Gazetemizi her yerde, bütün gücümüzle savunalım

HALKIN KURTULUŞU' na karşı girişilen saldırıyı, tutuklamaları, işkenceleri protesto edelim.

BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNE KARŞI GİRİŞİLEN SALDIRILARA SON!
HALKIN KURTULUŞU'NA YAPILAN BASKILARA SON!
GÖZALTINA ALINANLAR SERBEST BIRAKILSIN!
İŞKENCELERE SON VERİLSİN!

İstanbul PTT

Ba.1.sa

zam talebimize karşılık işveren 23 lira veriyor Bunun üzerine uzlaştırma kuruluna gittik. Uzlaştırma kurulu 50 liralık bir zam tesbit etti İşveren bu 50 lirayı bile çok bulup lokavt ilan etti, biz de eski taleplerimizde direnerek greve gittik."

Ümraniye PTT Fabrikası işçileri çalışma şartlarının katlanılmazlığını şöyle dile getiriyorlar:

"Burada işgüvenliği diye bir şey yok. Sık sık iş kazası olur. Bir arkadaşımızın parmağı ezildi, dikkatsizlik deyip tazminat ödemediler iş kazası olarak bile göstermediler. Kurşunhanede normal bir havalandırma bile yok. Bir arkadaşımız gazdan zehirlendi. Burada çalışılmaz diyen sağlık memurunu suçladılar. Araba tamiratı fabrikanın içinde yapıldığından, eksoz dumanından çalışamaz olduk. Normal bir ısıtma tertibatı yok.Kadın arkadaşlarımız da bizimle aynı şartlar altında çalışıyorlar. Bir ay içinde üç defa yediğimiz yemekten zehirlendik. İşveren durumundaki Alev Güçer bizlere , manevi baskı yapıyor:Ziyaretçi kabul etmemiz engelleniyor, telefonlarımız bağlanmıyor,bağlansa bile idare tarafından dinleniyor. Her türlü pisliğin içinde çalışmamıza rağmen, yıkanacak bir yerimiz yok Kendi kazdığımız kuyunun suyunu bile içirtmiyorlar."

PTT işçilerinin dediğine göre, kamu sektörleri içinde en çok kâr eden PTT idaresi, ama işçileri işçileri en çok sömüren de yine PTT idaresi.

PTT işyerlerinde işçiler ve memurlar aynı işi yapıyorlar. Menhollerde beraber çalışıyorlar, direklerin tepesine beraber çıkıyorlar. 70-80 kilo ağırlığındaki yükleri beraber taşıyorlar.

Grevin başladığı gün, Edirnekapı öğrenci yurdunda üslenen 80 kadar faşist, Vatan Caddesindeki 1. şantiyeye saldırarak camları kırdılar, pankartları yırttılar, grev gözcüsü arkadaşı dövdüler. Grev gözcüsü arkadaşın çantasını, içindeki grevle ilgili evrakları zorla aldılar Faşistlerin bu saldırıyla ilgili olarak, diğer şantiyelerdeki işçiler şöyle diyorlar:

"Bu tür saldırılar bizi yıldıramaz, tersine bizi kamçılar, biler. Bunlar patronların, parababalarının çoban köpekleridirler.Milliyetçilik sakizını ağızlarından düşürmüyorlar.Onların milliyetçiliğifaşistliktir, halk ve işçi düşmanlığıdır.

PTT İŞÇİLERİNİN SENDİKALAŞMA MÜCADELESİ 1962'DEN BERİ SÜRÜYOR.

PTT işyerlerinde sendikalaşma çalışmaları 1962'de başlamış. İlk toplu sözleşme 1966' da ımzalanmış. PTT işçileri 1968-1970 toplu sözleşme dönemlerinde o zamanki sendikaları Türkiye Metal-İş'e bağlı , Haber-İş'in ihanetine uğramışlar. 1970 yılında da 12 günlük direnişe ve işçilerin bütün çabalarına rağmen, yine de sendika ağaları patronla anlaşmışlar.Bunun sonucu olarak, o yıl, 50 bin işçi memur statüsüne geçirilmiş. 1972 yılında ise, işçiler Türk-İş'e bağlı Haber-İş sendikasında örgütlenmişler. Sendikanın işkolunda grev kararı alması üzerine, İstanbul'da sekiz işyerinde 1000 işçi greve gitmiş. Mücadelenin bundan sonraki gelişimini bir işçi arkadaş şöyle anlatıyor:

"Sendikanın o zamanki başkanı CİHANGİR İLDENİZ adında bir MİT ajanı idi. Bu adam, işçinin direnişine rağmen tek başına toplu sözleşme hazırlıyarak grevi kaldırdığını ilan etti. Böylece sendika ağaları PTT İşçilerini bir kere daha patrona satmış oldular. Fakat bu grevden sonra hızla bilinçlenen PTT işçileri, yönetimdeki ajanları ve sendika ağalarını temizlemek için mücadeleye başladılar. Mücadele gelişince 12 Mart Faşistleri ile sendika yöneticileri elele vererek sendikanın faaliyetini süresiz olarak durdurdular. Sendikada ilerici muhalefeti sürdüren arkadaşlar teker teker sıkıyönetime ihbar edildiler. Bütün bunlara rağmen mücadele durmadı. Ve 1973 yılında sıkıyönetimin her türlü baskısına rağmen Yeni Haber-İş Sendikası kuruldu. Kısa süre içinde de teşkilatlanmasını sağladı.

İlk toplu sözleşme görüşmelerinden sonra, memur statüsüne alınan 50 bin işçinin tekrar işçi sayılması konusunda tekrar anlaşmazlık çıktı, bu defa Ankara ve Adana'da da grev başladı. Bu greve memur ve işçi tüm PTT personeli katıldı. Türk-İş greve sahip çıkmaya çalıştı. Devletin bütün baskı araçları grevi engellemek için harekete geçtiler. Bu yüzden Adana'daki grev 6 saat, Ankara'daki ise üç gün sürebildi. Grev sonucu mahkemeye verilen 750 işçinin ve 11 sendikacının davaları hala ağır ceza mahkemesinde sürüyor.

Bu olaylardan bir ay sonra İstanbul'da grev başladı. 1000 kadar işçinin katıldığı 19 gün süren grevin sonunda işçiler bütün isteklerini kabul ettirdiler.

İşveren o dönemde yapmak zorunda kaldığı toplu sözleşmenin de hıncını almak istiyor olmalı ki, şimdiki grevde işçilerin hiçbir isteğini kabule yanaşmıyor Yanaşmadığı gibi, geçen toplu sözleşmede alınan işgüvenliği ve iş teminatı ile ilgili hükümleri de toplu sözleşmeden çıkartmak istiyor.

Ama PTT işçileri alınmış haklarını vermemek ve isteklerini kabul ettirmek için mücadeleyi sonuna kadar sürdürmekte kararlılar.

ovacık halkı

Ba.1.sa

ni yiğitçe savundular. . Bazı öğrenciler çamurlarda tekmelendiler bazıları da sürüklenerek cop yağmuru altında karakola götürüldüler.Karakolda öğrencilerden , Pirahmet Solmaz, Mehmet Uçar, Kenan Hayırlı ve 13-14 yaşlarındaki Kemal Kılıç'a sürekli işkence uyguladılar. İşkenceciler özellikle Kamil Kılıç'a en hayasız işkenceleri uygulayarak yalan ifade vermeye ve olayların TÖB-DER Başkanı Ebubekir Pamukçu tarafından düzenlendiğini söyletmeye çalıştılar. Bu öğrencilerin yiğit tavırları karşısında istediklerini elde edemeyen faşistler, kendileri sahte bir olay zaptı düzenleyerek olayların teşvik ve tahrikçisi diye bu yurtsever öğretmeni gözaltına aldılar. Daha sonra öğretmen Ebubekir Pamukçu ile öğrencilerden Pirahmet Solmaz, Mehmet Uçar Kenan Hayırlı, Kazım Geçkin, Yaşar Tosun tutuklandılar.

Polislerin ve kaymakamın tavırları çevrede nefret uyandırdı ve Ovacık halkı somut olarak bir kere daha anladı ki, halkın gerçek kurtuluşu ve halkların kardeşliği ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile olacaktır.

Ülkemizde Ulusların, tam hak eşitliği ve kendi kaderlerini kendilerinin tayin hakları ancak işçilerin, köylülerin bağımsız demokratik Türkiye'sinde gerçekleşebilecektir.

KAHROLSUN HALKIMIZA MİLLİ ZULÜM UYGULAYANLAR.
KAHROLSUN FAŞİZM,
KAHROLSUN EMPERYALİZM
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ
MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALIDIR.

OVACIKLI DEVRİMCİLER

I. Gündüz tarafından bağışlanmıştır TÜSTAV

HALKIN KURTULUŞU

10
12 NİSAN 1976 / 250 KURUŞ

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

DÜN SAMİ BUGÜN HAKAN ORHAN BURHAN KATLEDİLDİLER:

Faşist Saldırılara Anında En Aktif Bir Biçimde Karşı Koyalım

Rüşvetçilerin, yağmacıların, vatan satıcılarının, işkencecilerin kanlı iktidarı faşist MC'nin resmi ve sivil katil çeteleri, 8 Nisan Perşembe günü, Ankara'nın çeşitli yüksek okullarında, yurtlarında ve Cemal Gürsel Meydanında devrimcilere, yurtseverlere hunharca saldırdılar. Faşist MC iktidarının bombalı, otomatik tabanca ve tüfekçi çeteleri devrimcileri kurşun yağmuruna tuttular. Üç devrimci kardeşimiz öldürüldü, dördü çok ağır olmak üzere , yirmi kadar devrimci ve yurtsever de yaralandılar. Polis yüzlerce öğrenciyi öldüresiye döverek, coplayarak göz altına aldı. Olayı fotoğraflarla tesbit etmek isteyen gazetecilere saldırarak ağızlarını burunlarını kan içinde bırakan iktidarın bu kanlı uşakları, gazetecilerin ellerindeki makineleri parçaladılar.

Olaylar, sabah saatlerinde bir süredir sürdürdükleri boykotu kaldırarak derslere girmeye karar veren Siyasil Bilgiler Fakültesi öğrencilerine, okul karşısında mevzilenmiş bir grup faşistin silahlı saldırısıyla başladı Olayları izleyen polisin, her zaman olduğu gibi, kendilerini yani saldırganları değil,saldırıya uğrayanları yakalamaya çalışmasından cesaret alan faşist çete, kalabalık öğrenci grubunu dakikalarca kurşunladılar. Bu sırada Hakan Yurdakuler adında bir devrimci arkadaşımız, başına isabet eden bir faşist kurşunuyla can verdi. Kızlı, erkekli bir çok devrimci yaralandı.

CİNAYETLER POLİSİN GÖZÜ ÖNÜNDE İŞLENİYOR

Polisin gözü önünde cinayet işleyen kanlı katiller, yine polisin gözü önünde uzaklaşıp gittiler. Ve silahlı faşist çete saldırısını bu defa da ADMMA Yüksek Okuluna yöneltti. Erken saatlerde okulun kapısını tutan faşistler , gelen yurtseverlere,devrimcilere zincirlerle , demirlerle saldırdılar. Burada da biri ağır olmak üzere bir çok öğrenci yaralandı.

Bunun üzerine, sabahtan beri gelişen faşist saldırıları protesto etmek amacıyla, Hacettepe Üniversitesi öğrencileri okulda bir forum düzenlediler. Polis forum düzenleyen öğrencilerin üzerine saldırdı, saldırıdan kurtulmak için yurtlara sığınan De.sa.6'da

HAKAN YURDAKULER: Başına isabet eden bir faşist kurşunuyla can verdi.

SAMİ OVALIOĞLU

12 Mart faşizmine karşı verdiği kararlı mücadele nedeniyle düşmanın saldırı hedefi olmuştu. Uzun süre duvarlara resimleri asılarak aranan arkadaşımız Tunceli bölgesinde köylülerin mücadelesine katılmıştı. Daha sonra Istanbul'da bir süre hapis yatan Sami Ovalıoğlu, ADMMA'nda bulunduğu süre içinde kavganın en önünde yer almıştır. Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolundaki mücadelede bir proleter devrimci olarak görevini yapmaktan başka bir düşüncesi yoktu.

İŞTE ANKARA'DA, İSTANBUL'DA VE TÜRKİYE'NİN HERHANGİ BİR YERİNDE GERÇEKLEŞTİRİLMEYE ÇALIŞILAN VE GERÇEKLEŞTİRİLEN CİNAYETLERİN FAİLLERİ.

FAŞİST MC İKTİDARI ÜLKENİN SATIŞ FİYATINI YENİDEN TESBİT ETTİ 40 MİLYONLUK TÜRKİYEYE FİYAT BİÇTİ: 250 bin DOLAR

Halk düşmanı MC İktidarının Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil ABD Dışişleri Bakanı Kissinger ile Amerika'da bir anlaşma imzaladı. Anlaşmaya göre, 26 Temmuz 1975 tarihinden beri sözde çalışmaları durdurulan Amerikan askeri üsleri yeniden faaliyete geçecek buna karşılık ABD'nin uyguladığı silah ambargosu kalkacak ABD üsler için kira ödeyecek ayrıca Türkiye'ye kredi verecekti, bu anlaşma ülkemizin satış fiatını yeniden tesbitidir. Kissinger ve Çağlayangil Türkiye'nin ABD'ye bağımlılık ilişkisini yeniden düzenlediler. Uşakların payı yeniden tesbit edildi. Halk düşmanı MC hükümetinin bakanı vatanın fiyatının haraç-mezat yeniden tesbit edilirken pazarlıkta gösterdiği başarı nedeniyle satılmışlar arasında yerini kuvvetlendirdi. Anlaşmaya varıldıktan sonra alıcıyla kadeh tokuşturur - ken çekilen resimleri görenler vatan satıcılarının ne denli yüzsüz insan şeref ve haysiyetinden yoksun olduğunu bir kere daha anladılar Ülkesinin satışını alıcıyla viski içerek kutluyordu.

Çağlayangil satmanın, Kissinger ucuza kapatmanın mutluluğu içinde.

ÖNEMLİ OLAN VATANIN KİME VE KAÇA DEĞİL SATILMIŞ OLMASIDIR.

Anlaşma öncesinde ve sonrasında reformistler ve revizyonistl vatanın kime ve nasıl satılacağı üzerine tartışma açtılar. Bir kısım reformistler ülkeyi daha uygun satmanın mümkün olduğunu savunurken, modern revizyonistler ise ABD'ye değil SSCB'ye satılmasından yana çıktılar.

Türkiye. dünya hegamonyası peşinde koşan iki süper devlet arasındaki çatışmanın en fazla yoğunlaştığı Avrupa, Akdeniz ve Orta Doğu arasında kilit bir nokta durumundadır. Ülkemizin 35 milyon metrekaresi üzerinde ABD üsleri yükselmektedir. Bu üslerde nükleer silahlar, en ge- De.sa.6'da

İstanbul PTT İşyerlerinde 900 İşçi Grevde

PTT Genel Müdürlüğüne bağlı İstanbul PTT işyerlerinde süren toplu sözleşme görüşmelerinde, işverenin işçilerin isteklerini vermemekte direnmesi üzerine, DİSK'e bağlı Yeni Haber-İş sendikası üyesi 900 PTT işçisi greve gittiler. Fatih'te 1.ve 4. Bölge, Mecidiyeköy, Çamlıca, Üsküdar şantiyeleri, Topkapı'da Taşıtlar ve Ümraniye PTT Fabrika müdürlüğü işyerlerinde 11 Mart günün - den beri devam eden grev 30 gününü doldurdu.

Mecidiyeköy şantiyesinde çalışan bir PTT işçisi arkadaş işyerindeki çalışma şartlarını ve greve gitmelerine sebep olan isteklerini şu şekilde sıraladı:

"İşveren, yakacak, çocuk, yol ve yemek parası konusundaki isteklerimizi kabule yanaşmadığı gibi, eskiden aldığımız sosyal hakları bile geri almaya çalışıyor. Sabahtan akşama kadar lağımın, kirin, pasın pisliğin, yağın içindeyiz... Elimizi yıkadığımız bir kalıp sabunumuz var, onu bile geri almak istiyorlar.

İşveren ortalama ücret olan 70 liranın ancak % 15'ini vereceğini söyledi. Bizim iki yıl için toplam 95 liralık De.sa.6'da

Rüşvetçiler, Yağmacılar, İşkenceciler, 12 Mart Cellatları, Özgürlük ve Halk Düşmanları!

HALKIN KURTULUŞUNU ENGELLEYEMEYECEKSİNİZ

Amerikancı faşist MC iktidarı, emekçi halkın gazetesi Halkın Kurtuluşu'na karşı azgın bir saldırıya geçti.

26 Mart günü, Halkın Kurtuluşu bürosunu hiç bir yasal gerekçe göstermeden basan polisler, o sırada büroda bulunan gazetemizin sahibi Zeki Gümüşel'i, eşini ve konuklarını alıp götürdüler.

Polis, 27 Mart sabahı da gazetemizin basımının yapıldığı "Saygı Reklam ve Matbaacılık'ı basarak, gazetemizin basılmakta olan 9. sayısının bütün nüshalarına el koydu. Gazetemizin , bulunduğu sokağın iki-üç yerine polis karakolları kurularak gazete satın almak için büroya gelen bütün işçiler öğrenciler, öğretmenler , tutuldu ve bilinmeyen yerlere götürüldü. Gözaltına alınanların sayısı yirmiyi aştı.

Özgürlük ve halk düşmanı MC iktidarı, halkımızın faşizme, emperyalizme, sömürü ve zulme karşı gelişen mücadelesini bastırabilmek için baskı ve terörü arttırıyor. MC iktidarı son haftalar içinde devrimci ve demokrat basın üzerinde saldırıların yoğunlaştırdı; hakim sınıfların halkı nasıl soyduğunu, rüşvet ve yolsuzluklarla milyonları nasıl yediklerini, halka nasıl zulmettiklerini açıklayan ve emekçi kitleleri mücadeleye çağıran gazete ve dergilere karşı, mevcut kanunları da çiğneyerek saldırıya geçti. Halkın Kurtuluşu'ndan başka "Halkın Sesi" ve "Devrimci Gençlik" dergilerinin yönetim yerleri TÜR-DA basıldı, orada bulunanlar tutuklandı. Daha 1. sayısının çıktığı gün RIZGARİ dergisi toplatıldı, sorumlu yazı işleri müdürü gözaltına alındı. "Militan Gençlik" Dergisinin basımı engellendi. Matbaalarda, film çeken, kalıp alan işyerlerinde , dergi ve gazete katlayan mücellitlerde, karakollar kuruldu. İşyeri sahipleri tehdit edildi.

Göz altına alınanların gözleri bağlı olarak götürüldükleri odalarda ifadeleri alınmış bu arada tartaklanmış, falakaya yatırılmış,sırtlarında hortum parçalanmıştır. Gazetemizin sahibi M. Zeki Gümüşel'in sol gözü atılan yumruklarla şişmiş, bir kız arkadaşımızın çenesi hala eski sağlığına kavuşmamıştır. 30 Mart Salı günü gece 03.30 da nezarete getirilenlere nezarette nöbetçi polis memuru tarafından tekme-tokat dayak atılmıştır.

En doğal ihtiyaç olan tuvalete bile keyfi olarak çıkarılmamışlardır.

Polis Gazetemiz Bürosundan ve matbaalardan alıp götürdüğü yurttaşlar, emniyette gözaltına tutuldukları süre içinde kendilerine, sürekli baskı yapılmış, dövülmüş ve işkenceyle tehdit edilmişlerdir.

Bu ne biçim bir basın özgürlüğüdür ki; sahibi, sorumlu yazı iş- De.sa.6'da

GAZETEMİZİN SAHİBİ M. ZEKİ GÜMÜŞEL D.G.M. TARAFINDAN TUTUKLANDI

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA YAPILAN BASKILARA KARŞI ÇIKALIM.

GAZETEMİZİN SAHİBİ M. ZEKİ GÜMÜŞEL DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ SORGU HAKİMLİĞİ TARAFINDAN 9 NİSAN GÜNÜ TUTUKLANMIŞTIR.

BÜTÜN YASAL ZORUNLULUKLARI YERİNE GETİRMİŞ OLAN GAZETEMİZİN SAHİBİ "GİZLİ ÖRGÜT KURMA" İDDİASIYLA T.C.K.NIN 141. VE 142. MADDELERİNE MUHALEFET ETTİĞİ GEREKÇESİYLE TUTUKLANMIŞTIR. BU BİLİNEN BİR OYUNUN YENİ BİR TEKRARIDIR. BU, DEVRİMCİ, YURTSEVER YAYIN ORGANLARINI SUSTURABİLMEK AMACIYLA ÖTEDEN BERİ UYGULANAN VE YASAL ZORUNLULUKLARI YERİNE GETİRMİŞ YAYIN ORGANLARINI HAYALİ "GİZLİ ÖRGÜT" OLARAK GÖSTEREN OYUNUN BİR KERE DAHA SAHNELENMESİDİR. ÖYLE Kİ, DGM SAVCISI DAHA BİR GÜN ÖNCE, İLK SORGULARINDAN SONRA SERBEST BIRAKTIĞI GAZETEMİZ SAHİBİNİN EŞİNİ VE BÜRODA ÇALIŞAN BİR İŞÇİNİN BİR GÜN SONRA TUTUKLANMALARINI TALEP ETMİŞTİR. ANCAK SAVCININ TUTUKLANMASINI İSTEDİĞİ KİŞİLERDEN SADECE GAZETEMİZİN SAHİBİ M. ZEKİ GÜMÜŞEL TUTUKLANMIŞ VE TOPTAŞI CEZAEVİNE GÖNDERİLMİŞTİR.

OVACIK HALKI ŞU GERÇEĞİ BİR KERE DAHA KAVRADI

Zafer Ulusal Demokratik Halk Devrimindedir

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE,

İlçemiz Tunceli İline bağlı OVACIK ilçesidir. Halkı Kürt ve Alevidir. Bu yüzden de sürekli milli baskı ve zulüm altında olduğu gibi doğa karşısında da kendi kaderine terkedilmiştir. Batıda hafif bir kar yağışında hemen ordu birlikleri ve helikopterler seferber edilirken bizim köylerimizle ilişkimiz yılda 5 ay kesilir, köylülerimiz ölülerini dahi gömemezler, hakim sınıfların iktidarları tarafından kendi kaderlerine terkedilirler.

Hakim sınıfların baskılarının ve faşist saldırıların yoğunlaştığı, günlerde ilçemizde taban bulamayan bu halk düşmanları aynı saldırı ve baskılarını bürokrasi yoluyla sürdürmek çabasındadırlar. Bu baskı ve saldırılarının en belirgin örneği lisemiz de cereyan etmiştir.

KÜÇÜCÜK BİR ÇOCUĞU AKLA GELMEDİK İŞKENCELER UYGULADILAR.

Akademik-demokratik, sorunları dile getirmek amacıyla 18.3.1976 günü okulda boykot kararı alındı. Kararın etkin , bir şekilde kitlelere duyurulması için ilçenin tek meydanına doğru yürüyüşe geçildi.

150 kadar öğrenci devrimci sloganlarla alana doğru giderken falana doğru giderken, aniden jandarma desteğindeki polislerin silahlı ve coplu saldırısıyla karşılaştılar. Bu arada bazı polislerin elinde dinamit lokumları görüldü. Öğrenciler bu saldırıya karşı kendileri- De.sa.6'da

BAYSEN-İŞ YÖNETİCİSİ İŞÇİLERİ POLİSE İHBAR ETTİ

Türkiye-Irak petrol boru hattı yapımında çalışan 804 işçinin 24 Kasım 1975 günü Emperyalist sömürüye karşı başlattıkları direniş, emperyalist tekellerin ve işbirlikçi iktidarın bütün baskı ve zorbalıklarına rağmen kıramadıkları direnişlerini revizyonist DİSK'e bağlı Baysen-İş sendika yöneticileri kırdılar.

Direniş boyunca işçilere yardım yapmadıkları gibi onlarla ilgilenmediler dahi. Baysen İş temsilcilerinin Urfa'ya gelmesi üzerine işçiler hesap sormak için Urfa TÖB-DER Şubesinde toplandılar.

Revizyonist DİSK temsilcisi toplantıya gelirken Emniyet Müdürlüğüne dilekçe vererek De.sa.6'da

Petrol Kimya-İş Sendikası Grevin 5. Gününde Mersin Soda Sanayii İşçilerine İhanet Etti

Mersin Soda Sanayi işvereniyle işçiler arasında, toplu sözleşme konusunda anlaşmazlık çıkması üzerine, işçilerin bağlı olduğu sendika olan DİSK'e bağlı PETROL KİMYA-İŞ 5 Ocak günü grev kararı almıştır.

İşçilerin iki yıllık toplu sözleşme döneminde birinci yıl 55, ikinci yıl 60 lira ücret zammı, 5 maaş tutarında ikramiye, 2500 TL. evlenme parası, 1000 Tl. yakacak masrafı, 1000. TL. ev parası, % 20 var diya zammı, haftada iki gün tatil, 42 saatlik çalışma, 200 TL, çocuk parası taleplerine karşılık; patron, I. sene için 32 TL., 2. sene için 32 TL. ücret zammı, 3 maaş ikramiye, 500 TL yakacak parası, 2000 TL. evlenme parası , 1000 TL. askerlik parası veriyordu.

Müzakereler anlaşmazlıkla bitince grev ka- De.sa.6'da

TOKAT'TA FAŞİST ZULME DUR DİYELİM!

Ülkemizde faşizmin tırmanışı sürerken ilimizde de faşist baskı ve terör artmaktadır. Tokat Öğretmen Okulundaki iki yüz devrimcinin okulu terk etmeleri için aylardır sürdürülen baskı, dayak ve tehdit faslı son günlerde daha da azgınlaşmıştır.

Faşist MC iktidarının bakanları her gün demeç üstüne demeç patlatıp "olayları solcular çıkartıyor" demekte ve sömürücü soygun düzenini dikensiz gül bahçesine çevirmek istemektedirler. Gericiliğin dili yalan söyler ama hayat yalan söylemez.

İşte gerçekler; Öğretmen Okulu'ndan Hamdi Yıldırım yurtsever olduğu için, gece saat 01 sıralarında kaçırılmak istenmiş, fakat son anda kurtulmuştur. Saldırganlar her zaman olduğu gibi Okul Müdürü faşist Mehmet Gülbeyaz tarafından korunmuş, sırtları okşanmıştır.

Ali Ekber Gezer adlı öğrenci dövülüp, battaniyeye sarılarak pencereden atılmak istenmiş, son anda başka bir öğrencinin müdahalesi ile ölümden kurtulmuştur.

Hasan Koparanoğlu adadaki birinci sınıf öğrencisi bahçede onbeş yirmi kişinin saldırısı sonucu ağır şekilde yaralanmış, bu öğrenci okulu terk etmesi için tehdit edilmiştir.

Devrimci, yurtsever öğrenciler zaman zaman yemeğe ve yatakhaneye alınmamış dışarda yemek ve yatmak zorunda kalmışlardır.

Tokat'ta faşist baskılar yurtsever öğretmenler üzerinde de sürdürülmektedir. Şimdiye kadar tam otuzüç öğretmen kıyıma uğradı. TÖB-DER'in camları sürekli kırılıyor, sokak ortasında öğretmenlere sataşılıyor, zaman zaman da dövülüyorlar. Artova'ya bağlı Arabacı Musa köyünde yurtsever oldukları için Muhsin ve Osman isimli öğretmenlerin evleri taşlandı, bindikleri araba ateşe verilmek istendi.

Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi Tokat ta da emniyet yetkilileri saldırganların sırtını okşuyor onlara prim veriyor, saldırıya uğrayan yurtseverleri göz altına alıyor. Öğretmen Okulu'nda dostlar alışverişte görsün diye kurulan karakolda, faşistlerle polisler oturup saldırı planları yapıyorlar.

Milli Eğitim Müdürü Ömer Açıkelin teşvikiyle bütün okullarda ırkçı, faşist kitaplar dağıtılıyor ve bol bol propaganda yapılıyor. Daha da ileri gidilerek Ticaret Lisesi'nde, Atatürk Orta Okulu'nda ülkü ocakları ve MHP için para toplanmakta, vermeyenler dövülmektedir.

Zile'de camilerde tekbir getirip, olaylar çıkaranlar, yurtseverleri kurşunlayanlar TÖB DER'li öğretmen Salmanın evini dinamitleyenler yine bu yüreğini ve beynini hakim sınıflara satanlardır.

Ülkemizde faşizmin henüz kitle tabanı yoktur. Lakin bu tabanın oluşması için hızla çaba sarfedilmektedir. Tokat'ın özellikle Çerkez köylerinde faşistler ülkü ocakları kurmakta, yoksul köylülerimizi sahte sloganlarla aldatmaya çalışmaktadırlar.

Tokat halkı onların gerçek yüzünü gün geçtikçe görmektedir. Onlar, 15 Şubat 1975 'te sinema yakıp, dükkanları yağmalayan, çapulculuk yapanlardır. Her gün bir köşede olay çıkartıp, yurtseverlerin üzerine saldıranlardır. Bir çok yerde hak alma mücadelesi veren işçilerin, köylülerin, öğretmenlerin üzerine saldıran, onları öldüren, yaralayanlardır.

CHP REFORMİSTLERİ FAŞİZMLE UZLAŞIYOR

Tokat'ta artan faşist baskılar karşısında CHP yöneticileri de susuyor, hiç bir aktif tavır takınmıyorlar. Kendilerini halkın umudu olarak göstermeye çalışan ve reformist yöneticiler halkın üzerine saldıranlara suskunlukları ile prim veriyorlar. Tokat halkının, Tokat köylüsünün faşistlere karşı kabaran hıncını bastırmaya çalışıyorlar. CHP İl Başkanı Metin Somuncu "aman ha sesimizi çıkarmayalım, oyuna gelmeyelim. Nasıl olsa parlamento yoluyla faşizmi yeneceğiz" diye rek teslimiyetçi ve pasifist bir tavır takınıyor.

Aşağıda anlatacağımız olaylar reformist CHP'nin ne biçim umut olduğunu gösterecektir. CHP Gençlik kolunun düzenlediği ozanlar gecesine davetli olarak katılan CHP önde gelenlerinden İ.Hakkı Birler, gelir gelmez; "Bana öğretmen, öğrenci meselesi getirmeyin" diyerek gerçek yüzünü göstermiştir. Yine aynı gecede bulunan diğer CHP kodamanları: Ali Kurt, Zihni Betil, Cevat Atılgan Haydar Ulusoy ve il yöneticilerinden Av.Metin Somuncu ve diğer yöneticiler halkın attığı sloganlara karşı çıkmış susturmaya çalışmışlardır. Bunun üzerine dinleyicilerin büyük bir kısmı CHP milletvekillerini protesto etmiş ve salonu terk etmişler dir. Halkın büyük bir kısmı tarafından atılan "Bloksuz Türkiye", "Faşizme ölüm, Halka Hürriyet", "Deniz, Yusuf, İnan, savaşa devam" "Kahrolsun Faşizm","Katil İktidar" sloganları CHP milletvekillerini rahatsız etmiş, buna engel olmak istemişlerdir. Bu sırada kuliste sanatçılar polis tarafından dövülürken aynı milletvekilleri seslerini çıkarmamışlar, Demirel'in ağzıyla "Biz her türlü aşırılığa karşıyız."demekle yetinmişlerdir.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET

Tokat'ta faşist baskılara karşı mücadele etmek, ülkemizde gelişen devrimci hareketin bir parçası olmakla mümkündür. Anti-faşist mücadele ancak örgütlü olursa başarıya ulaşır. Kitlelerden kopmadan, onlarla canlı bağlar kurarak yığınları bu kutsal, haklı mücadelede seferber etmek her yurtseverin görevidir.

Haklı mücadelemiz ergeç başarıya ulaşacak, cellatlar yaptıklarının hesabını verecek, kitlelerin Ulusal Demokratik Halk Devrimi bir güneş gibi doğacaktır.

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

TOKAT DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ VE TÖB-DER ŞUBESİ ADINA DEVRİMCİLER

Konya Selçuk Eğitim Ens:de ÖRNEK BİR DAYANIŞMA

Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü'nün 550 öğrencisi, okulda can güvenliği kalmaması, okul idaresinin faşistlerle işbirliği halinde olması ne deniyle süresiz direnişe geçti.

Türkiye'nin dört bir yanında olduğu gibi Konya'da da faşist baskılar her geçen gün yoğunlaşmakta, bilhassa Selçuk Eğitim Enstitüsü'nde faşist saldırıların ardı arkası kesilmemekte idi. Öğrenciler bunun üzerine direnişe geçerek velilerine mektup yazdılar; okulda can güvenliğinin sağlanması yasalara aykırı olarak açılan ve faşistler tarafından silah deposu olarak kullanılan yurdun kapatılması, faşist disiplin soruşturmalarının durdurulması gerçekleşinceye kadar derslere girmeme kararı aldıklarını bildirdiler.

Bunun üzerine Konya'da toplanan veliler; Okul Müdürü, Vali, Emniyet yetkilileri ve bakanlarla görüştülerse de bir sonuç alamadılar. Girişimlerinin bir fayda vermediğini gören veliler, örgütlü bir mücadele vermek gerektiğine inanarak, önce basın bildirisiyle durumu kamu oyuna duyurdular ve bir dernek kurmak üzere faaliyete geçtiler.

Selçuk Eğitim Enstitüsü öğrenci ve velileri nin bu kararlı mücadelesi faşist baskı ve saldırılarla her gün karşı karşıya olan bütün öğrencilere ve velilere örnek olmalıdır.

EŞME LİSESİ ÖĞRENCİLERİ VELİLERİ İLE BİRLİKTE MİTİNG YAPTILAR

Eşme Lisesi öğrencilerinin velileri okuldaki faşist baskıları protesto etmek ve evlatlarının haklı mücadelelerine omuz verdiklerini göstermek amacıyla bir miting düzenlediler.

Eşmeli analar, bacılar evlatlarıyla omuz omuza.

Binlerce Eşmelinin katıldığı mitingte öğrenci velileri, okulda öğrencilere yapılan baskıları anlatmışlar ve evlatlarıyla dayanışma içinde olduklarını belirtmişler dir.

Halkın gücü faşist zulmü yokedecektir.

Eşme Lisesi öğrencilerine yöneltilen baskılar, faşist MC iktidarı ile birlikte öğrenci gençlik üzerinde yoğunlaşan faşist baskıların bir parçasıdır.

Okulda derslerin çoğu boş geçmektedir. Öğretmenlerin büyük çoğunluğu ilerici, yurtsever kişiliklerinden dolayı sürülmüş, buna karşılık, bazı faşist öğretmenler iktidar tarafından mükafatlandırılarak daha iyi yerlere tayin edilmişlerdir. Böylece Eşme Lisesi öğretmensiz kalmıştır. Ama okulda üç tane ahlak öğretmeni vardır.

Okul dışından gelip öğrencilere saldıran faşistlerin çıkardığı olaylar, öğrenciler tarafından yaratılmış gibi gösterilmekte, devrimci ilerici öğrenciler karakola çekilip dövülmekte, hakarete uğramaktadırlar.

Faşist baskıların yoğunlaşması üzerine, öğrenciler 8 Mart 1976 günü boykota başlamışlardır.

Öğrencilerin bu haklı boykotu velilerin büyük çoğunluğu tarafından da desteklenmiştir.

Bunun üzerine, 11 Mart günü Eşme Halkevi Şubesini basan polisler, orada bulunan bir çok öğrenci velisini ve evinden alınan Halkevi şube başkanını karakola götürmüşler, saatlerce dövüp hakaret etmişler - dir.

Amaçları öğrenci-veli halk dayanışmasını parçalamak, Eşme halkının desteklediği boykotu kırmak olan faşistler, bunu başaramamışlardır.

Eşme Lisesi öğrencileri ve Eşme halkı faşist baskıları lanetlemek amacıyla 18 Mart günü bir miting düzenlemişlerdir.

Eşme Halkı bu faşist baskılardan, dayak ve işkenceden yılmak bir yana, mücadeleye daha sıkı sarılmıştır.

"Çocuklarımızı ezmek isteyen eller kırılacaktır!" "Halk baskıdan korkmaz" sloganlarıyla , kararlılığını ve mücadele azmini ifade eden binlerce Eşmelinin bu tutumu faşistleri geriletmiş öğrencilerin taleplerinin bir kısmını yerine getirmişlerdir. Bunun üzerine öğrencilerin başlattıkları boykot 22 Mart günü yine öğrenciler tarafından kaldırılmıştır.

Eşme halkının faşizme faşist teröre karşı kararlı mücadelesini bütün alanlarda örnek almalı, faşizme, faşist çetelere karşı kitlelerin mücadelesini, halkın mücadelesini her yerde yükseltmeliyiz.

ON'LAR İÇİN ANMA TOPLANTISI YAPILDI

FAŞİSTLERİN, POLİSLERİN VE REVİZYONİSTLERİN BÜTÜN ENGELLEME ÇABALARINA RAĞMEN, ANMA TOPLANTISI GERÇEKLEŞTİRİLDİ.

30 Mart 1972'de, 12 Mart faşistleri tarafından KIZILDERE'de katledilen 10 devrimciyi, 10 halk evladını anmak, onların yiğit, faşizme meydan okuyan davranışlarını kitlelere ulaştırmak için, İstanbul Spor ve Sergi Sarayında düzenlenen ANMA TOPLANTISI, faşistlerin ve devrim ağalarının bütün engelleme çabalarına rağmen gerçekleştirildi.

Kızıldere, tarihimizde devrimci kararlılığın, devrimci dayanışmanın, halka ve yoldaşlara bağlılığın timsalidir. Kızıldere, faşizmin iğrenç, kanlı yüzünün bütün açıklığıyla ortaya çıktığı yerdir.

'ON'ların Kızıldere'de faşizmin en kanlı terörüne karşı yazdıkları destan, elbette bir anma toplantısına sığdırılamazdı. Onlar'ın zulme karşı kararlı direnişini ve ölüme boyun eğmeyişini onbinlerce emekçinin direnişi haline getirmek gerekirdi.

Ama, Kızıldere'de olanları bütün açıklığıyla kitlelere yansıtmak, Kızıldere'deki örnek devrimci davranışı kitlelere yaymak, bütün devrimcilerin görevidir. İşte ANMA toplantısı bu görevin bir parçası olarak gerçekleştirildi.

Geceden önce, bir grup sahte devrimci, gecenin afişlerini yırttılar. Sağda solda, bu geceyi yaptırmayacaklarını ilan ettiler. Gençliğin içine çöreklenen bu devrim ağaları "ne olursa olsun bu geceyi yaptırmayacağız? Gerekirse toplantıyı basacağız" diye her yerde gevezelik ettiler. Böylece ANMA toplantısına katılmak isteyenlerin gözlerini korkutmak, katılmalarını engellemek istediler. Ama bu sol lafazanların bütün çabaları boşa çıktı.

POLİS ERKEN SAATLERDEN İTİBAREN SALONA GELEN YOLLARI TUTTU, GELENLERİN ÜSTÜNÜ ARADI, ONLARI GERİ DÖNDÜRMEYE ÇALIŞTI.

Polis erken saatlerde Spor ve Sergi Sarayı'na gelen bütün yolları tuttu. Geceye gelen devrimcilerin, yurtseverlerin üstünü aradı. Üstlerinde, bayilerde satılan gazeteleri bulunduranlar bile gözaltına alındılar. Ama polisin terörüne rağmen, çoğunluğu işçi olan binlerce kişi salonu doldurmuştu.

Kitlelerden ve proleter devrimcilerin bilinçli, örgütlü gücünden korkan devrim ağaları ise, toplantıyı yaptırmamak bir yana, gelemediler bile.

"ON"LARI ANMA TOPLANTISI AYNI ZAMANDA, EMPERYALİZME KARŞI, FAŞİZME KARŞI, ŞOVENİZME KARŞI BİR GÖSTERİ OLDU.

Bütün salon, Kızıldere'de ölen devrimcilerin kararlılıklarını belirten sözler, anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-şövenist dövizlerle donatılmıştı.

Salonu dolduran binlerce devrimci ve yurtsever sık sık faşizmi lanetleyen sloganlar haykırdılar.

Konuşan bir işçi arkadaş, Kızıldere'den ve 12 Mart dönemindeki mücadelelerden bilinçli işçilerin çıkardığı dersleri anlattı. Kızıldere'deki kararlılığı, kahramanlığı, dayanışmayı örnek almak gerektiğini; Kızıldere'nin, devrimin ancak ve ancak kitlelerin eseri olabileceğini; devrimci şiddetin, öncünün değil kitlelerin şiddeti olması gerektiğini bir kere daha gösterdiğini ve bu gün en acil görevin; halk kitlelerinin mücadelesine önderlik edecek, işçi sınıfının devrimci ideolojisiyle silahlanmış bir partinin oluşturulması olduğunu belirtti.

REVİZYONİSTLERLE ARAYA KESİN BİR SINIR ÇİZGİSİ ÇEKMEDEN TUTARLI BİR MÜCADELE VERİLEMEZ.

Proleter devrimciler, bu gecede de, faşistleri ve devrim düşmanlarını altetmenin en iyi yolunun kararlı davranmak ve kitlelerle bütünleşmekle mümkün olduğunu bir kere daha gördüler. Toplantı revizyonistlere ve troçkistlere karşı ürkek davranan bir çok arkadaşa, onlarla aramıza kalın bir duvar çekmeden mücadele etmenin mümkün olmadığını, geçmişi eleştirirken açık olmanın, cereyanlara göğüs germenin ve kararlılığın bizi kitlelerle bütünleştirdiğini bir kere daha gösterdi.

KIZILDERE'DE OLANLARI BÜTÜN AÇIKLIĞIYLA KİTLELERE YANSITMAK, KIZILDERE'DEKİ ÖRNEK DEVRİMCİ DAVRANIŞI KİTLELERE YAYMAK, BÜTÜN DEVRİMCİLERİN GÖREVİDİR.

"Halkın Çıkarları Uğruna Can Vermiş Sayısız Devrimcinin Hatırası Yüreğimizi Acıyla Doldururken, Feda Edemeyeceğimiz Bir Şahsi Çıkarımız, Terkedemeyeceğimiz Bir Kusurumuz Olabilir mi?"

30 Mart 1972 günü, ON'ların halka bağlılığın, yoldaşlara bağlılığın, yürekliliğin, fedakarlığın destanını yazarak ölümü kucakladıkları gündür.

ON'lar dört yıl önce bir devrimcide mutlaka bulunması gereken devrimci kararlılığın örneğini verdiler: halk için nelerin göze alınabileceğini öğrettiler

ON'ların düştükleri yerde açan binlerce tohum tüm yurda yayıldı.

Şimdi binlerce yeni yürek halkın davasına, halkın kurtuluş davasına sımsıkı sarılmak için kendisini mücadeleye hazırlıyor. 1971'de Nurhak'ta, Kızıldere'de kırda, şehirde, hapishanede, sokakta destanlar yazanların, halkı için gözünü kırpmadan ölüme gidenlerin devrimci kararlılık, fedakarlık ve yiğitliklerini kendilerine rehber ediniyor Ama onların hatalarından dersler çıkarmayı onlara saygının, bağlılığın gereği kabulediyorlar.

1971 hareketi bir yenilgiydi, ama aynı zamanda, Türkiye halkını devrime götürecek ipuçlarını da içinde taşıyan bir yenilgiydi. Beş yıl sonra herkes bu dönemin değerlendirmesini yapıyor. Farklı değerlendirmeler halkın davasına bağlılığın kıstası oluyor.

HALK DÜŞMANLARI GEÇMİŞİN TÜMÜNÜ İNKAR EDİYOR

Sosyal-Emperyalizmin işbirlikçisi olan TKP TİP, TSİP gibi devrim düşmanı akımlar, 71'in tümünü inkar ediyorlar. Bunlar bu düzenin halk yararına değişmesini değil, halk düşmanları arasında el değiştirmesini istiyorlar. Bu nedenle düzeni yaralayacak her türlü şiddede karşıdırlar. Devrime bağlılık devrimci kararlılık, yiğitlik, halka bağlılık bunları korkudan titretiyor. Bunun için dönekleri bağırlarına basıyorlar. Devrimcileri arkadan hançerliyen Yusuf Küpeli'ler, Ertuğrul Kürkçü'ler, Münir Aktolga'lara, bütün halk düşmanı hainlere kucak açtılar.

DEVRİM AĞALARI GEÇMİŞİN TİCARETİNİ YAPIYOR

Kitlelerin mücadelesini yükseltme, onları devrim için örgütleme yolunda hiç bir çaba göstermeyen, kitlelerin mücadelesinden korkan, onu pasifize etmek isteyen sahte devrimciler, kendi pasifist yüzlerini gizlemek için geçmişe tümüyle sahip çıkıyorlar. Bunlar teslimiyetçiliklerini gizliyebilmek için keskin laflar arkasına gizleniyorlar. Geçmişin ihtilalci yanını körleterek geçmişe en büyük ihaneti yapıyorlar. Her alanda TKP, TİP, TSİP gibi geçmişi ve devrimi inkar edenlerle işbirliği yapmaları kirli yüzlerini açığa çıkarıyor.

AÇIK VE DÜRÜST OLALIM, CEREYANLARA GÖĞÜS GERELİM.

Bazı arkadaşlar geçmişi proleter devrimci açıdan eleştirme çabasında olduklarını söylüyorlar. Bu arkadaşlar, düşündüklerini kitle önünde açıkça söylemekten kaçındıkları için halk düşmanı akımlar karşısında tutunamıyorlar veya devrim yolunda doğru adımlar atamıyorlar. Kendilerine sağdan ve soldan gelen saldırılar onları düşündüklerini söylemekten alıkoyuyor. Bir devrimci doğru bildiğini tek başına da olsa söylemekten bir an bile geri durmaz. Faşistlerin tankına, topuna, binlerce askerine karşı on kişiyle yaratılan destan bize örnek olmalıdır.

HALKIN ÇIKARLARI UĞRUNA CAN VERMİŞ SAYISIZ DEVRİMCİNİN HATIRASI YÜREĞİMİZİ ACIYLA DOLDURURKEN, FEDA EDEMİYECEĞİMİZ BİR ŞAHSİ ÇIKARIMIZ, TERKEDEMİYECEĞİMİZ BİR KUSURUMUZ OLABİLİR Mİ?

Devrimciler bu soruya "olamaz" diye cevap veriyorlar. Geçmişin De.sa.6'da

NOT: YUKARDAKİ YAZIMIZ, GEÇEN SAYIDA TEKNİK BİR HATADAN DOLAYI KARIŞIK BASILMIŞTIR. DÜZELTEREK YENİDEN YAYINLIYORUZ, ÖZÜR DİLERİZ

Haftalık Gazete
* Sahibi: M.Zeki GÜMÜŞEL
* Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Osman ARKIŞ
* Yönetim Yeri: Alayköşkü Cad. 12/302 Cağaloğlu-ISTANBUL
* Yazışma Adresi: P.K. 1107 Sirkeci-ISTANBUL
* Abone şartları: Yurtiçi yıllık: 125.- TL. Altı aylık: 65.- TL. Yurtdışı yıllık: 200.- TL. Altı aylık: 100.- TL.
* İlan Şartları: Santimi 30.- TL.
* Dizgi: OLİMPİYAT IBM Dizgi Bürosu
* Baskı: Saygı Matbaası
* İstanbul Dağıtım: TÜR-DA
* Ankara Dağıtım: Fikri Nigiş
* Ege Dağıtım: Orhan Özşişman

HALKIN KURTULUŞU

Mardin'de Faşizmi, İşsizliği ve Pahalılığı Protesto Mitingi Yapıldı

Binierce Kişi Tek Bir Ağızdan Haykırdı: Kahrolsun Faşizm! Faşizm Bra Bimiri!

Mardin halkı son günlerde giderek daha da yoğunlaşan faşist baskıları, işsizliği, pahalılığı protesto etmek için bir miting ve yürüyüş düzenledi. Bu miting ve yürüyüşe Mardinli işçilerden, köylülerden, gençlerden başka, Güney Doğu Anadolu'nun bir çok il ve ilçelerinden gelen halk da katıldı. Faşizme, işsizliğe, hayat pahalılığına karşı mücadele kiniyle dolu, omuz omuza binlerce kişi saatlerce hep bir ağızdan faşizme, işsizliğe ve pahalılığa, zulüm düzenine olan öfkelerini dile getirdiler.

Kürt ulusu üzerinde yıllardır sürdürülen zulüm ve vahşetin; milli zulmün kurbanı emekçiler, kadınlar, çocuklar miting ve yürüyüşün başını çektiler. Çarşaflarıyla, çıplak ayaklarıyla zulme isyan edenler, geçimini sağlamak için sömürü düzeni milli baskıları sonucunda mayın patlamasında, kurşun yağmurunda sakat kalanlar, hayatlarını kaybedenlerin çoluk çocukları yürüdüler bu mitingde.

Kürt, Türk, Arap, binlerce Mardin'li faşizmi lanetledi.

Mitingde, yıllardır Kürt ulusu üzerinde uygulanan milli zulüm sergilendi. Kürtlerin zorla Türkleştirilmeye zorla eritilmeye çalışıldığı, katliamlara uğradığı bir kere daha dile getirildi. Mardin halkından yüzlerce kişi, her yıl, mayın patlaması, jandarma, ağa zulmü altında hayatını kaybediyor, sakat kalıyor. Dilini konuşamayan, jandarma, ağa zulmü altında yoksulluğa, işsizliğe terkedilenler, işte bunları anlattılar mitingde. Faşizme, sömürü düzenine karşı zafer kazanmadan kurtuluşa ulaşamıyacaklarını belirttiler.

Mardin halkının taşıdığı pankartlarda "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi", "Kahrolsun Faşizm", "Bra Bimi- De.sa.6'da

Analar, Bacılar! Devrimci Çocuklarımızın, İşçilerin Köylülerin Yanında Yer Alalım

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE

Köylü analarımız, bacılarımız, ezilen tüm analar bacılar!..

Bu hükümet, zenginlerindir. Zenginlerin istediğini yerine getirir. Kârları azalmaya başlayınca ve emekçi halkımız hakkını almak için mücadele ettikçe, her yerde yavaş yavaş devrimcilere, işçilere, köylülere polisleriyle, komando ve kumandanlarıyla saldırdı ve saldırıyor. Halk bilmesin, anlamasın diye de şöyle diyorlar.: "Öğrenciler iç içe girmiş", "solcular ortalığı karıştırıyor", "Anarşistler yine çıkmış" vs...

Şimdiden böyle hazırlanıyor ki zenginler ve devleti; yarın her yerde sıkıyönetim kurunca, ezilenleri, haksızlığa baş kaldıranları daha çok öldürsünler. Daha fazla kâr için, işçinin, köylünün, memurun, tüm yoksulların zorla boynuna binsinler, alsınlar. Gece gündüz bakın nasıl harıl harıl çalışıyor hükümet yeni kanunlar çıkarmaya. Zenginlerin daha çok para almaları için. Devrimcilerin, işçilerin, köylülerin memurların susturulması için.

Biz de harıl harıl çalışmalıyız bunlara engel olmak için. Asıl biz onların boyunlarına yapışmalıyız. Gün geçtikçe kuduracaklardır. Korkusuz ve demir gibi olmalıyız. Üstümüze geldikçe, bize çarpıp düşmelidirler yere. Çocuklarımıza iyi bir gelecek hazırlamak bizim ilk görevimizdir. Çocuklarımızı yavan ekmek, iki senede bir pazen elbise ve bir çift lastikle yaşatmak, yaşatmak değildir. Etsiz, yemeksiz soğuk okula göndermek okutmak değildir. Her gün aç kalmak, hasta olmak tehlikesi vardır. Zenginler de niçin yoktur? Onlar arabalarıyla gidip gelirler. Çocuklarının binbir çeşit oyuncakları vardır. Çünkü herşeyi bizim sırtımızdan almışlardır. Biz çalışıyoruz, onlar yiyorlar.

Bu ancak DEVRİM'le ortadan kalkar. Onun için, devrimci çocuklarımızın, kocalarımızın, işçilerimizin köylülerimizin yanında yer almalıyız. Onlara destek olmalıyız. Sır saklamasını ölüm pahasına da olsa bilmeliyiz. Korkmamalıyız hiç bir şeyden...

Zenginler neler yapıyorlar, niçin yapıyorlar, nasıl gizleniyorlar, bunu gazetemiz HALKIN KURTULUŞU, onların suratlarına çarpıyor, bize gerçekleri doğruları gösteriyor. Onu çocuklarımıza okutup, dinleyelim. Öğrendiklerimizi her kese anlatalım.

Kurtuluşumuz olan DEVRİM için canla başla çalışalım.

Kürt, Türk mücadelesi değil bu. Kürt zenginleriyle ortak olmuşlar, hem Kürt yoksullarını, hem de Türk yoksullarını ezmektedirler. Bu ortak düşmana karşı, ezilen ve emekçi Kürt ve Türk anaları birleşmelidirler.

Askerler bizim çocuklarımızdır korkmayalım!

Çocuklarımız olan askerler; kitlelere işkence etmeyin. Devrimcileri öldürmeyin. Düşünün, terhis olduktan sonra bizlerin yanına tarlalara, fabrikalara, çalışmak, geçinmek için geleceksiniz. Siz de bizim gibi sefaletin içerisinde yaşamak için mücadele edeceksiniz. Şimdiden bunları düşünün. Kendinizin dürüst ve devrimci olduğunuzu kitlelere gösterin. Ölmekten korkmayın. Onların (patronların, ağaların) savaşları için cephede ölmektense, tüm halkın kurtuluşu uğruna şereflice ölmeyi yeğleyin.

Ezilen ve emekçi analar, sesimizi yükseltelim.

YAŞASIN ANALARIN, DEVRİMCİLERİN, İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN BİRLİĞİ

TUNCELİLİ BİR ANA

TEKEL, TÜCCAR VE YABANCI TEKELLER TÜTÜN ÜRETİCİSİNİ SÖMÜRMEKTE İŞBİRLİĞİ YAPIYORLAR

TAŞOVA TÜTÜN ÜRETİCİLERİ TÜTÜNE ISPANAK FİYATI VERENLERİ LANETLEDİLER

"HALKIN KURTULUŞU" gazetenizi ilgiyle izlemekteyim. Çünkü işçi, yoksul köylü ve ırgatlar ve tüm yurtsever namuslu aydınlara, devrimcilere yapılan baskı ve işkenceleri açıklıkla anlatan başka bir yayın organına rastlamak olanaksız. Dostlar, sizlerin dışında kendilerini ilerici sanan bir sürü gazete ve dergide işçi ve yoksul köylülerin dertleri basitçe geçiştiriliyor. Şu bir gerçek ki burjuva basınından birşey beklemiyoruz. Kendi gücümüze dayanarak, ülkede çarpık kapitalist düzenin çevirdiği bütün iğrenç oyunları, köy köy, il il ilçe ilçe yazmalıyız, anlatmalıyız. Ta ki emekçilerin düzeni kurulana dek. Biz işçiler, köylüler ve namuslu yurtsever aydınlar olarak, alın terimizi, toprağımızın bereketli ürününü tüm emekçilerin ürettiği mal ve hizmetleri bir avuç milyarderin ve milyonerin yabancılarla birleşerek sömürdüğünü biliyoruz. Onların baskı, zulüm ve terör için halkımıza saldırttıkları eli silahlı çetelere niçin cinayet işlettiklerini çok iyi anladık ve biliyoruz. Bir gün bu insanlık düşmanı çarpık kapitalist düzenin, köpekleriyle birlikte yok olacağına da inanıyoruz

Bu zulüm makinesi düzenin arka arkaya devam eden işkence ve yolsuzluklarından birisi de, Amasya ilimizin Taşova ilçesinin yoksul tütün üreticilerinin 6, 8 -10 Mart günleri yaşadıkları olaylardı. 6 Mart 1976 günü ilimiz Tekel Müdürü Taşova ilçesinde, Gümrük ve Tekel Bakanlığından hiçbir yetkili gelmemesine rağmen, tütün alım kampanyasını çok sayıda tütünü denkleriyle birlikte satmak isteyen üreticiler önünde açtı. İlçemizde tütünün baş fiyatının 52 lira olduğunu iktidar yanlısı bir ağızla anlattı. Bir çok tüccar ve sermaye sözcüsü de Müdürden geri kalmayıp, ateşli nutuklar çektiler. Tam bu sırada, 1975 yılında İlçemizde kurulan Taşova İlçesi Tütün Üreticileri Birleşme ve Dayanışma Birliğinin 200 üyesi adına bir kişi mütevazi bir tavırla, Müdürden tütün üreticilerine hitaben bir konuşma yapmak isteğinde bulundu. Bu istek reddedildi. Konuşmacıya ve üyelere hakaret edildi. Buna karşı Birlik üyeleri ellerindeki pankartları havaya kaldırdılar ve yapılan hakaretlere bir cevap vermediler. Pankartlarda "Baş fiyatı değil, taban fiyatı istiyoruz", "Fiyat tesbitinde tütün üreticisinin söz sahibi olmasını istiyoruz", "Yerli ve yabancı tüccarlara tütün üreticilerini sömürtmeyeceğiz", "Tekel tütün üreticilerini sömürmemeli ve sömürtmemelidir" sloganları yazıyordu. Ancak hakim sınıfların uşakları topluluğu zorla dağıttılar.

TÜTÜN BAŞ FİYATINI 52 LİRA OLARAK İLAN ETTİLER. KAMPANYAYI 20-30 LİRADAN AÇTILAR.

Tütün baş fiyatının 52 lira olduğunu yalnız Taşova'da değil, televizyon ve radyo aracılığıyla bütün Türkiye halkına açıklayanlar, o gün, tütünü 20-30 liraya almak üzere kampanya açtılar. Bu edepsizce yalana çok öfkelenen bir çok üretici, denklerini gerisin geriye köylerine götürdü. Daha sonra, bir kısım yabancı şirketler adına tütün alan tüccarlar köylere dağıldılar. 30 ila 35 lira arasında tütün alımında bulundular. Böylece Tekel-tüccar dayanışması her yıl olduğu gibi, bu yıl da gerçekleşti. Köylüler Tekel'e iki gün uğramayarak tütünlerini tüccara sattılar. Çünkü Tekel 20-30 lira, tüccar ise 30-35 lira veriyordu. Çünkü bu emir Tekel'e Alman, Japon, Amerikan büyük tütün şirketleri tarafından verilmişti.

8 Mart Çarşamba günü, Samsun'un Alaçam Tütün Üreticileri Birliğiyle dayanışma içine giren İlçemiz Birlik yöneticilerinden bir gurup Tekel önündeki denkler üzerine yatarak, "Malımızı alıyorsunuz, canımızı da alın" diyerek satışı engellemek, bu apaçık sömürüye direnmek istemişlerse de, zorla oradan uzaklaştırılmışlardır. Bundan sonra, bütün tehdit ve engellemelere rağmen, İlçemiz Tütün üreticileri Birliği bir bildiriyle üreticilere gerçekleri anlatmıştır.

Daha sonra, 10 Mart Cuma günü İlçemize gelen Gümrük ve Tekel Bakanı, yalnızca bir gurup tüccar ve onların adamları ve İmam Hatip Lisesi öğrencileri tarafından karşılanmıştır. İlçede onbinlerce tütün üreticisi köylü bulunduğu halde, köylüler Bakan'ın konuşmasına ilgi göstermedikleri gibi Tekel'in önüne de uğramamışlardır. Böylece, tütün üreticilerinin iliğini, kemiğini sömüren halk düşmanlarını protesto etmişlerdir.

Halk düşmanları şunu akıllarından çıkarmamalıdırlar: Hakettikleri ceza sadece bu protesto değildir.

TAŞOVALI BİR TÜTÜN ÜRETİCİSİ

BU SAHTE DEMOKRASİNİN KİME HİZMET ETTİĞİ AÇIKTIR

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE,

Bizler Adıyaman'ın Besni kazasının köylüleriyiz. Bu civarda özellikle fıstık, üzüm yetiştiririz. Aracı ve tefeciler, emekçi köylünün ürettiği ürünü yok pahasına alırlar. Bunlar mahsul daha dalda iken köylünün başına üşüşürler. Yoksulluk biz köylülerin ciğerine işlemiş. Malımızı yok pahasına satmak zorundayız. Çünkü ya bir tefeciye ya da aracıya borçluyuz. Bu satışlar değişik şekillerde oluyor. Birincisi, fıstık daha dalda iken satmak. Yani ölçüsüz tartısız satmak. Biz kendi dilimiz de buna kabal deriz. İkincisi, tefeciden daha evvel para alıp mahsul zamanı, mahsulü piyasa değerinden daha aşağı satmak. Üçüncüsü garz dediğimiz püsküllü bela. Yani daha evvel tefeciden para alıp, eldeki mahsulü yarı fiyatına vermek. Hem de daha evvel aldığımız ana parayı ödemek şartıyla. Dördüncüsü kuru satmak.

Bizler fıstığı piyasada ancak 18-20 liraya satabiliyoruz. Fakat mahsul köylünün elinden çıktı mı tamam. O zaman 30 liradan satılıyor. Çünkü mahsul üreticiden, onu yaratanın elinden çıkmış, tüccarın, vurguncunun eline geçmiştir artık.

Bu, dertlerimizin sadece bir tanesi, dile getiremediğimiz daha nice dertlerimiz var. Bu sahte demokrasinin kimlere hizmet ettiği açıktır.

Bu yazımızın HALKIN KURTULUŞU'nda yayınlanmasını istiyoruz. Devrimci selamlar.

KAHROLSUN HER TÜRLÜ SÖMÜRÜ DÜZENİ VE ARACILAR, TEFECİLER.

YAŞASIN HALKIMIZIN HAKLI MÜCADELESİ.

BESNİLİ BİR KÖYLÜ

Hakim Ulusun Devrimcilerine Sesleniyorum: Şövenizme Kapılmayalım

Ezilen Ulusun Devrimcilerine Sesleniyorum: Burjuva Milliyetçiliği Yapmayalım

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE,

Kardeşler,

Egemen güçlerin giderek derinleşen buhrandan sıyrılmak için açık faşist diktatörlüğü kurmak emellerini adım adım gerçekleştirmeye, çalıştıkları bu dönemde, ortaya çıkışınız yerli gericiliğin amaçlarını emekçi ve yurtsever halkımıza teşhir etmeniz ve özellikle milli zulme karşı aktif mücadele etmeniz elbetteki hakim sınıfların işine gelmemektedir. Gazetemiz, gazetemiz diyorum, çünkü "Halkın Kurtuluşu"nun bütün emekçilerin, bütün yurtseverlerin gazetesi olduğuna inanıyorum. Gazetemiz, egemen güçler tarafından engellenmekte, toplatılmakta, dağıtanlar, satanlar işkence görmekte ve sorguya çekilmektedirler. Fakat bütün bu baskılar, zulüm ve işkence, sorgu, yargı vız gelecektir bize. Gazetemizi okuyacağız, dağıtacağız, okutacağız. Terli alınlarımızın, nasırlı ellerimizin ürünü olan birkaç kuruşla abone olacağız, abone bulacağız, dağıtacağız.

Benim de, hem ezen ulus hem de ezilen ulus fertlerine diyeceklerim var:

Revizyonizmin, oportünizmin, sosyal şovenizmin ve burjuva milliyetçiliğinin keşmekeşliği bir yanda, bir yanda da Marksizm ve Leninizmin bayrağını yükselten proleter devrimcilerin mücadelesi gün gibi görülmekte, saflar açık açık belirginleşmektedir. İşte, saflaşmanın bu döneminde yoksul bir köylü olarak benim yerim proleter devrimcilerinin ve emekçi kitlelerin yanı olacaktır.

Hakim ulus fertlerine sesleniyorum! Marksizm ve Leninizmin yolundan sapıp, şovenizme kapılmayın. Ulusların kendi kaderlerini tayin etme ilkesine saygılı olun, sahip çıkın, savunucusu olun. Şunu unutmamayalım ki, sosyal şovenler daima tarihin çöplüğüne atılmıştır ve atılacaklardır da. Milli meseleyi doğru kavramak, doğru yaklaşmak ve birlikte mücadele etmek her iki halkın çıkarınadır.

Bunun yanında ezilen ulusun fertlerine sesleniyorum. Marksizim ve Leninizm adına burjuva milliyetçiliği yapmayalım. "Bütün Dünya İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin" sloganını temel alarak doğru devrimci bir çizgi izleyelim. Şunu hiç bir zaman unutmamalıyız. Marksizm-Leninizmi doğru uygulayarak, mücadeleyi birlikte vererek, ancak kurtulabiliriz. Ancak bu şekilde revizyonizmi, oportünizmi, sosyal şovenizmi ve burjuva milliyetçiliğini mahkum edebiliriz ve edeceğiz de.

Benden selâm olsun proleter devrimcilere , emekçi kitlelere, ABD emperyalizmine ve onun işbirlikçisi yerli gericiliğe karşı mücadele edenlere.

Benden selâm olsun Sovyet Sosyal Emperyalistlerin yayılmacı emellerini görenlere ve ona karşı mücadele edenlere.

KAHROLSUN FAŞİZM!

YAŞASIN, YURTSEVER DEVRİMCİLERİN MÜCADELESİ!

YAŞASIN MİLLETLERİN ÖZGÜRLÜĞÜ, HALKLARIN BİRLİĞİ!

SURUÇ KÖYLERİNDEN BİR DEVRİMCİ

ÇİMSE-İŞ'TE DEVRİMCİ SESLER YÜKSELİYOR

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ'NE,

Arkadaşlar, 12 Mart faşist döneminde işçilerin grev, toplu sözleşme ve referandum hakkını rafa kaldırıp, sözleşme masalarında polisle, jandarmayla istedikleri şekilde imza attırıp, işçinin geçimi için gerekli her şeye zam yaparak egemen sınıflara milyonları vurduran faşistler içinde bulunduğumuz şu dönemde 12 Mart'ın yeni bir kopyasını yapabilmek için, Ülkemizin her köşesinde faşizan baskıları arttırarak işçilerin-köylülerin ilerici yurtsever kardeşlerimizin ayağına pranga vurduruyorlar.

İş yerimizde hak arayan arkadaşlarımıza baskı yapılmakta, baskılara boyun eğmeyen arkadaşların da işine son verilmektedir. Bunları önlemek için örgütlü bir şekilde mücadele ediyoruz.

Gaziantep Çimento Fabrikasında işinden atılan Bilal Akarsu arkadaşımızın tekrar işe alınması için 16.3.1976 günü yemek yememe boykotu kararı aldık. Bu sadece bir ihtar boykotudur. Eğer arkadaşımızın işe dönmesi sağlanmazsa kararlı bir şekilde mücadeleye hazırız.

YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN DEMOKRASİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ.

İŞÇİNİN HAKKINI EN İYİ ŞEKİLDE YİNE İŞÇİ ALACAKTIR.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

KAHROLSUN SARI VE REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI.

YAŞASIN HALKLARIN BİRLİĞİ.

KAHROLSUN ABD VE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ

ÇİMSE - İŞ SENDİKASI GAZİANTEP ŞUBESİ

Sağıroğlu Kireç Ocakları Patron İçin Zenginlik, İşçiler İçin Yokluk Ocağıdır

İŞÇİLER KIŞIN KARINDA, YAZIN CEHENNEM ATEŞİNDE ÇALIŞMAK ZORUNDADIRLAR

Amasya-Tokat yolu üzerinde, Sağıroğlu'na ait beş kireç ocağı var. Bu ocakların hammaddesi olan taş, milyarlarca sene işlense bitmez. Kısacası; Sağıroğlu hammaddeye beş kuruş ödemiyor. Sadece yakacak ve işçilere ödediği para için masraf yapıyor. Bu ocaklarda toplam 70 kişi çalışıyor. İşçilerin bir günde ürettiği kireç 80 ton. İşçilere sattıkları işgücü karşılığında, günde sadece 30-45 lira yevmiye veriliyor. Ustaların ücreti ise biraz daha fazla; onlar 75 lira yövmiye alıyorlar. Kirecin tonu 350 lira ettiğine göre; patronun bir günlük kazancı yirmisekizbin lira, işçilere ödenen ücretlerin toplamı ise 2800 lira ediyor. Yakacak parası olarak çok çok 5000 lira ödese, patronun bir günlük masrafı 7800 lira, bilemedin 8000 lira. Demek ki, bu durumda patronun günlük kârı 20000 lira oluyor.

Yukarda kazancını çıkardığımız ocak sahibinin işçiler üzerinde uyguladığı baskıyı da bir görelim: Ocak sahibi Sağıroğlu işçilerin sorunlarıyla ilgilenir; odunu, kömürü, unu mu yok? Sağıroğlu arabasıyla işçilerin evlerine kadar odunu kömürü, unu yetiştirir. İşçilerden birinin parası mı bitti? Sağıroğlu hemen borç para verir. Yani Sağıroğlu işçilerin derdine deva.

Ama, işin bir de öteki yüzü var: İşçilere; sendika kurmak, sigortaya bağlanmak yasak. İş kazasına uğrayınca şikayet etmek yok. Hastalandığında ilaç parası yok. Hasta olduğu için çalışmadığında ücret yok. Sağıroğlu'nun çıkarlarına ters düşen hiç bir hak işçiler tarafından talep edilemez, edildiğinde hemen işten çıkarılır. Yardım diye evlere koşturduğu odunun, kömürün, unun parası işçiden peşin istenir. Sağıroğlu'nun kıskacı altında yaşayan kireç işçileri seslerini çıkaramazlar, şikayette bulunamazlar.

Ocakta çalışan işçiler, kışın karında, fırtınasında, yazın ateş cehenneminde taşları kırmak için uğraş vermekteler. Bu ocaklarda çalışan işçilerin ellerindeki yarıklara bakmaya yürek dayanmaz. Kireç tozundan tüm işçilerin ciğerleri kısa zamanda hastalık kapar.

SONUNDA PATRONUN MASKESİ DÜŞTÜ: GREV BAŞLADI.

Görünüşte baba bir adam olan Sağıroğlu'nun maskesi sonunda düşmüştür: Artan fiyatlarla başa çıkamayan, ilkokuldaki çocuğunun defterini, kalemini dahi alamayan kireç ocağı işçileri ücretlerini arttırmak için greve başlamışlardır. İşçiler ücretlerinin 60 lira olmasını ve sigortaya kaydettirilmelerini istemektedirler. Yıllık geliri 7.5 milyon liradan fazla olan bu, işçi babası patron, varını yoğunu işçilerin sırtından kazandığı halde ücretlerin ancak 55 liraya kadar yükseltilmesini kabul etmekte, 5 lirayı çok görmektedir. Burjuvalar, mümkün olsa işçileri beş kuruş vermeden çalıştırmak isterler, ama onlara hiç değilse ölmeyecek kadar bir ücret vermek zorundadırlar ki, köle gibi çalıştırabilsinler.

Sağıroğlu ücreti beş lira daha yükseltmemek için ocakları kapadığını söylüyor, işçilerin çekip gitmelerini istiyor. Depodaki 400 ton kirece güvenerek, işçileri işssiz bırakmakla tehdit ediyor.

Sağıroglu kireç ocakları işçileri, işçi düşmanı patronun tehditlerine aldırmayarak, işçi sınıfının güçlü silahı grev hakkını kullanıyorlar ve grevi, haklarını alıncaya kadar sürdürmeye kararlı olduklarını bildiriyorlar

YAŞASIN KİREÇ İŞÇİLERİNİN KARARLI MÜCADELESİ!

AMASYALI BİR DEVRİMCİ

TRAKTAŞ İŞÇİLERİ: 'Patron Fabrikaya Metal İş'i Sokmuş, Bizim Haberimiz Yok'

Bizler, Tekirdağ'ın Muratlı ilçesinde çalışan Traktaş Römork Fabrikası işçileriyiz. Bütün emekçi halkımızın üzerine uygulanan faşist baskılar ve sömürü, işveren tarafından bize de uygulanmaktadır. Biz 150 emekçiyiz. Bir günde 8 römork üretiyoruz. Bir römork 25 bin liraya satılıyor. Yani, patronun eline bir günde 200 bin lira geçiyor. Bu römorkların malzemesine harcanan para yaklaşık 60-70 bin liradır. Patrona günde 120-130 bin lira kalıyor. Buna karşılık bizlere günde en fazla 6 bin lira ödüyor. Günde sekiz buçuk saat çalışırız. Fazla mesaiye zorlanıyoruz. Fazla mesaide elimize geçen para normalin bir buçuk katı.

Sendikalaşmamızda başı çeken arkadaşlarımız işten çıkarıldı. Bir süre sonra bunlar çok düşük ücretlerle tekrar işe alındılar. Patron Fabrikaya Metal İş sendikasını getirmiş, gerekli işlemler yapılmış, şimdi biz sendikalı imişik. Hiç bir kesin bilgimiz yok. Tüm işçilere boş birer kağıda imza attırıldı. İşçileri bilinçlendirme yoluna giden arkadaşlarımız kendi isteğiyle işten ayrılmış gibi gösterilerek işten atılıyorlar.

Bunlara rağmen daha fazla çalışmaya, az malzeme kullanarak çok iş yapmaya zorlanıyoruz.

Hepimizin aldığı ücretler değişik olmasına rağmen, bordrolarda hepimizin eşit ücret aldığı gösterilmektedir . İlk sigorta doktorumuz bir hastaya rapor verdiği için değiştirildi. Yeni doktordan, hastalanınca rapor almak bir mesele.

Bu sömürü ve zulüm düzenini ortadan kaldırmak, emeğimizin tam karşılığını alabilmek için tüm emekçilere sesleniyoruz:

KENDİMİZİ EN KISA ZAMANDA BİLİNÇLENDİRELİM, FAŞİZME VE EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞMAK İÇİN BİRLEŞELİM.

TRAKTAŞ EMEKÇİLERİ MURATLI

8
8.4
8+4 32 1/2 2,6
32 24
12 080
72

BALAST İŞÇİLERİ SİGORTA NEDİR, SENDİKA NEDİR BİLMEZLER?

"Kurulan Köle Pazarında İnsanlar Tek Tek Değil, Ev Ev Alınıp Satılır"

BİR YANDAN GÖÇ DENKLERİ HAZIRLANIRKEN ÖTE YANDAN ÇAVUŞ FIYATI KAÇTAN AÇIKLAYACAK? DİYE BEKLENİR.

Türkiye'yi bir baştan bir başa çevreleyen TCDD raylarının muhkem olması için rayları sıkıştıran ve toprak kaymalarını önleyen taşların kırılmasını genellikle Doğanşehir köylüleri yaparlar.

Balast işçileri dendi mi ilk akla gelen Balyan aşiretinin dağ ve oba köyleridir. Sonbahar oldu mu Şatıroba, Güroba, Çömlekoba, Kelhalil, Eskiköy, Çığlık köylerinde köle pazarları kurulur. Bu pazarlarda insanlar tek tek değil ev ev alınıp satılırlar. Çavuşlar, müteahhitler bu köylerde yaşayan işçilerin işgüçlerini bir yıl öncesinden ipotek altına alırlar. Balast'a yalnız ev reisleri gitmez. Kadın, çocuk ve hayvanları ile giderler. Çünkü çavuş çözden hepsini ipotek altına almıştır.

Her yıl bu köylerden 400-500 ev çıkar. Her evden en az üç-dört kişi gider. Yani 1500 kişiden fazla işçi, 500-600 hayvan çıkar. Bahar oldu mu göç başlar taş ocaklarının bulundukları illere. Bir suskunluk çöker Balyan aşiretinin içine. Herkes bir yandan göç için denklerini hazırlarken, bir yandan da çavuş fiyatı ne zaman, kaçtan açıklayacaktır? diye heyecanla bekler.

HAKKINI ARAYAN İŞÇİYİ MÜTEAHHİT "KARINI BURADA BIRAK, GİT PARAMI GETİR" DİYE TEHDİT EDER.

Her yıl Devlet Demir Yolları taş ocaklarındaki işletmeleri ihaleye çıkarınca, hemen müteahhitlerin adamları (çavuşlar) ihaleye girecek müteahhitlere "Benim şu kadar evim var. Sen istediğin kadar kırabilirsin." diyerek işin kendilerinde kalmasını sağlarlar. İşi 70-80 liradan alırlar. Ama güzden borçlandırdıkları işçileri yok pahasına çalıştırabilmek için "Bu yıl taşın metreküpü nü 50-55 liradan aldık" yalanını yayarlar. Taş kırma işini işçilere 20-25 liradan verirler. Böylelikle işçilerin sırtından bire iki kâr ederler.

Balast işçilerinin % 90'ı sigortanın ne olduğunu bilmezler. Çünkü şimdiye kadar hiç biri sigortalı olmamışlardır. % 10'u sigortalı olarak gösterilirse de kısa bir zaman sonra işlerine son verildi gerekçesi ile sigortadan çıkartılırlar. Müteahhit bu oyunu sürdürebilmek için namussuzca yollara baş vurur. İşçileri uyutmak için "eğer sizi sigortalı yaparsak maliye size vergi bağlar, sizleri deftere tabi tutar" diyerek işçilerin sigortalı olma istemlerini hasır altı eder. Böylece işçilerin sigorta primlerini cebine indirerek sömürüsünü biraz daha arttırır. İşçilerden hakkını arayan oldu mu "karını burada bırak, git paramı getir." tehditleri ile onları susturur.

30 YILDIR ÇALIŞANLAR BİLE SOSYAL GÜVENLİK NEDİR BİLMEZLER.

Balast işçileri Cumhuriyet'ten beri ocaklara gider. Ama hiç bir sendikal hakları yoktur. Hiç bir sendika onlarla ilgilenmemiştir. İşverenlerin insafına terkedilmişlerdir. Yasal haklarının hiç birinden yararlanamazlar. 30 yıldır çalışan işçiler bulunmasına rağmen hiç birinin emeklilik hakkı olmamıştır. Emeklilik nedir bilmezler. Çoğu, taş ocaklarının çalışma güvenliği olmadığından iş kazalarında sakat kalır. Hiç bir yasal haktan yararlanamazlar. Çünkü hiç birinin sigortası yoktur. Aralarında birlik sağlayıp gasp edilen haklarını elde etme mücadelelerinde yol gösterecek sendikaları yoktur.

İÇECEK SUYU BİLE KADINLAR BİR KAÇ KİLOMETRE UZAKTAN HAYVANLARLA GETİRİRLER.

Balast işçilerinin dertleri saymakla bitmez. Çalıştıkları taş ocaklarında can güvenliği olmadığı gibi yaşama koşulları da çok güçtür. Gün doğandan gün batana kadar çalışan balast işçilerinin ne normal yemek yeme imkanları ne de yatacak doğrudürüst bir yerleri vardır. Yırtık çadırlarda yatarlar. Çoğu ocakların yakınlarında su bile yoktur. Suyu kadınlar bir kaç kilometre uzaklıktan hayvanlarla getirirler. Tabii o da hamam suyundan farksız.

İŞ BİTSE BİLE MÜTEAHHİTE OLAN BORÇ BİTMEZ.

Sonbahar olup işler bittiğinde işçilerin çoğu borçlu dönerler. O zamandan başlarlar gelecek yıl için işgüçlerini satmaya. Çünkü işveren ücretlerini öyle ayarlamış ki, ne borçtan kurtuluyorlar ne de acından ölüyorlar. 5-6 ay kadınlı çocuklu her türlü sosyal haktan mahrum olarak müteahhite çalışırlar.

SİGORTADAN GELEN OLDUMU KADINLAR VE ÇOCUKLAR OCAKLARIN DIŞINA GÖNDERİLİRLER.

Balast işçilerinin büyük bir sorunu da sigorta yetkilileri iledir. Zaman zaman sigortalı olmadıklarını bildirerek sigortaya şikayette bulunurlar. Fakat sigortadan gelenler işçilere danışma gereğini duymazlar. Doğru müteahhitin yanına giderler. "Senin işçiler sigortalı olmadıkları için şikayette bulunmuşlar. Biz de kontrola geldik." diyerek müteahhitten 10-15 bin lira alıp çekip gidiyorlar. Üstelikte işçileri haksız çıkarıyorlar. "Sen burada kadınını da çalıştırıyorsun. Kadının taş ocaklarında çalışması yasaktır. Eğer işveren seni şikayet eder se zararlı çıkarsın." diyerek aldıkları köpek payının karşılığını vermiş oluyorlar. İşçiler bu yüzden sigortadan gelen oldu mu hemencecik kadınlarını ve çocuklarını ocakların dışına gönderirler.

Müteahhit vergi kaçakçılığı yapmak içinde işçilerin sırtından geçiniyor. Faturaları (Müstahsil fişini) işçilere imzalatırken ücret bedelinin yazılacağı yerleri boş bıraktırıyor. Beyanname verdiği zaman ücretleri bir misli fazla göstererek vergi kaçakçılığından da vurgununa vurgun katıyor.

MALAZLARDAKİ FAŞİST ZULMÜ YIKALIM

"Malazlar Fabrikası Bir Toplama Kampı; Patronlar Sahip; İşçiler Zincirli Köle"

HALKIN KURTULUŞU İÇİN HALKIN KURTULUŞUNA YAZIYORUZ, SESİMİZİ BÜTÜN DÜNYA DUYSUN

Her Kibrit Yakışta Halkımız Bizi de Hatırlasın

Halkın Kurtuluşu devrimci Malazlar İşçileriyle konuştu.

H.K.- Fabrikanızı bize anlatır mısınız?

İşçiler: Malazlar Fabrikası 1968 yılında kurulmuş, 330 kadar işçisi olan bir kibrit fabrikasıdır. Patronlar; Ahmet, Hayri, Sani Malaz kardeşlerle baba Şükrü Malaz'dır. Fabrikamız Ankara asfaltı üzerinde, Güzelyalı'da, Elka Fabrikası karşısındadır.

H.K.- Fabrikanızda sendikanız var mı?

İşçiler: Fabrikamızda 7 senedir, patronların sendikası olan sarı, faşist Tür-Pek-İş (Misk'e bağlı) vardır. Bu sendika patrondan daha patroncudur. Patronların en sadık ve vazgeçilmez dostlarıdır. Ülke çapında ve hatta uluslararası alanda faşist terör şebeke ve kuruluşlarıyla bağlantı halindedir. Fabrikanın faşist şebekesinin kontrolörü, işçilerin üzerinde zulmün de koruyucusudur.

Tür-Pek-İş faşist sendikasının başkanı Misk Başkanı Ömer Faruk Akıncı'dır. Ülkemizdeki en büyük iki yüzlü faşistlerden birisidir bu Ömer Faruk Akıncı. Fabrikanın bağlı bulunduğu bölgenin emniyet görevlisi Jandarma Komutanı Fehmi Altınbilek'le yakın bir dostluğu vardır Bu sendika tam yedi senedir bizlere ne zulümler etti, neler çektirdi, onu da biz biliriz. Temsilciyi patronlar seçmiştir. Sendika temsilcisi fabrikada ustadır ve faşisttir. Adı Mustafa Yabalı'dır. Yardımcısı patron köpeği Rıfat Küçükarslan 'dır. Kadın temsilci faşist Naciye hanım diye birisidir.

Bu faşistler her zaman işçilerin genel ve özel durumları hakkında patronlara ve faşist sendikaya raporlar iletirler. İlerici işçileri araştırırlar. Fabrikadaki sömürüye, zulme, huzursuzluğa karşı yakınanları, diretenleri tespit edip işten attırmaya çalışırlar.

H.K.- Toplu sözleşmeler nasıl yapılır? Size haber verilir mi? Şimdiye kadar aldığınız haklar nelerdir?

İşçiler: Toplu sözleşmeler bizim bilmediğimiz zaman ve yerlerde yapılır. Ancak yapıldıktan sonra bize haber verilir. İmzalanan toplu sözleşmeler üç seneliktir. Patrondan neler istenecektir, bundan işçiler hiç haberdar edilmez. Sözleşmeler pavyonlarda patronlarla sendikacılar arasında konuşulur. Patronun evinde imzalanır. Şimdiye kadar hiçbir toplu sözleşmede sosyal hak maddesi konmamıştır. Günde 10 saat 40 dakika, gece vardiyasında ise 9 saat 45 dakika çalışırız. Angarya ve bedava mesai yaptırılır. Temsilciyi en azgın faşistlerin arasından patron seçer. Sendika, son yapılan toplu sözleşmede ise 3 yıllığına, 7.5 lira gibi gülünç bir saat ücreti zammı almıştır.

DAYAK VE TABANCA TEHDİTİ ALTINDA ÇALIŞIYORUZ.

Fabrikada sudan bahanelerle işçilere dayak atılır. Tabanca ile tehdit ediliriz. Tuvalete gidince silahlı muhafız arkandadır. Tuvaletin kapısını ikide bir açar, "hadi ulan ça buk ol" der.

Biz bunları sendikaya anlattık, anlattığımız için de dayak yedik.

Toplu sözleşme gereği bu ay 235 lira zamlı olarak aylığımızı alacakken bu zammın hepsi kesildi. Soruyoruz; "Zamlar nereye gidiyor?" Söylemiyorlar. Ama biz biliyoruz. Faşistlere zorla yardım kestiriyorlar. Bundan önce de bir kaç kez böyle oldu. Patronlar aynen SANCAK TÜL FABRİKASI SAHİBİ AP MİLLETVEKİLİ MURAT BAYRAK GİBİ FAŞİSTLERE VE FAŞİST OCAKLARA PARA VE SİLAH YARDIMI YAPIYORLAR.

BEKÇİLER, USTA BAŞILAR, SERVİS ŞÖFÖRLERİ, MUHAFIZ, SEÇME FAŞİSTLER DE KIRBAÇCI BAŞIDIR.

H.K.- Fabrikadaki faşist şebekeden söz etmiştiniz. Bu nasıl oluyor?

İşçiler: Faşist şebeke derken şunu anlatmak istedik. Patronların, silahlı ve faşist sendikaların, köpeklerinin örgütlü baskısını.

Bizim fabrikada işçi görünümünde silahlı faşistler vardır. Bunlar patron ve sendikanın en gözde elemanlarıdır. Ülkü Ocaklarına kayıtlı MHP'li faşistlerdir.

Görevleri: İşçilerin uyanmasını engellemek, zulüm ve sömürüyü arttırmak, gazete satmaya, bildiri dağıtmaya gelen devrimcilere saldırmak, vs.'dir.

Sabahları faşistler gelip, sonra da işçiler teker teker aranıp içeriye öyle alınırlar. Kapı bekçileri silahlıdır. Bazıları faşisttir. Diğerleri de faşistçe davranmaya zorlanırlar. Ustalar ve ustabaşılar fabrikada çalışmaz, belde silah dolanıp dururlar. Servis şoförleri de yine silahlı faşistlerdir.

Fabrikada hakkını arayanı, azıcık uyanık olanı GAVUR ALİ dedikleri bir köpek vardır, onun yanına verirler. Bu adam iri yarı besili bir köpektir. Tomruk bölümünde çalışır oraya sürülenlere baskı uygular. İnsandan taşıyamayacağı tomruğu kaldırması istenir. Kaldıramazsa işçiye küfür eder kavga çıkarır. İşçiyi döver bunun üzerine işçi ya kendi çıkar ya da kavga edip işten atılır. Tazminat filan da alamaz.

Bir keresinde sendika değişimi ile ilgili bildiri dağıtan 7-8 devrimciyi kapı önünde döven, onlara kurşun sıkan yine bunlardır. Bu kavgada muhasebeci Vacip (aylıkları dağıtan) şoför Turan, Kurban Muğulkanlı adında bir faşist (Kaynarca Ülkü Ocakları'na kayıtlıdır, 14'lü tabanca yakalatıp hapis yatmıştır), Ziya denilen diğer bir faşist, kapı bekçileri (silahlıdırlar) servis şoförleri (silahlıdırlar) vardı. Bir devrimci arkadaşı servis arabasında bildiri dağıtırken arabada kapatıp döve döve Kaynarca'ya getirmişler, orada da yola atmışlardır. Fabrikada işçilere zulüm edenlerin arasında usta ve ustabaşılar da vardır. Bunlardan birisi de, beli silahlı kazancı ustabaşı Veysel'dir. Bugünlerde yine Ülkü Ocakları'na kayıtlı bir faşist şoför diye fabrikaya sokuldu.

Patronlar fabrikadaki bu köpeklere her sene "başarılarına göre" 20 bin, 30 bin, 40 bin lira civarında ödüller dağıtırlar.

H.K.- İşçilerin durumu nedir? Hayat şartları nasıldır?

İşçiler: Bildiğiniz yoksul işçilerdeniz. Çoğumuz kirada otururuz. Aldığımız para boğazımıza yetmez. Sabah işe akşam eve, çocuklarımız aç ve sefil, okula gönderemeyiz, para yoktur, aile hayatımız düzene girmez.

En yüksek maaş 1600, 1700, en düşük maaş ise 800, 900 lira civarındadır. Diğer çevre fabrikalara göre yarı yarıya düşük ücretler. Eti kasapta, meyvayı manavda seyrederiz. Pantolonumuzun yaması kendi kumaşından daha çoktur. Fabrikada kadın ve çocuk işçiler çoktur. Bu patronun işine de geliyor. Az para verip çok çalıştırıyor. Fabrikada çalışanların %50 si kadın işçidir.

15-16 yaşındaki kız ve erkek çocuk işçiler çalıştırılmaktadır. Bunları patron sahte kimliklerle işe almış, çünkü; küçük yaşta işçi çalıştırmak kanunen yasaktır. Sigortalı-sendikalı olmadıkları için patron bunları istediği gibi tehdit ediyor. Patronlar genç kız işçileri kendi ahlaksızlıklarına alet etmek isterler. Zaten bunlar namus düşmanı, faşist köpeklerdir. Vatan hainleri, halk düşmanlarıdır. Bunlardan başka ne beklenebilir ki? Hepsi kahrolsunlar.

H.K.- Fabrikadaki faşistlerden ve patronlardan başka bunlarla işbirliği halinde üzerinizde uygulanan faşist baskılar oluyor mu?

İşçiler: Evet, oluyor. Fabrikada çalışan işçi arkadaşlara hem fabrikada hem de evlerinde hem de her yerde baskı ve zulüm uygulanıyor. Zaten düzen onların düzeni. Patronların, ağaların iktidarı olan bir

De.sa.6'da

Rize Valisi Faşizmi ve Pahalılığı Protesto Mitingi ve Yürüyüşünü Yaptırmadı

POLİSLER KAPIYI KIRARAK DERNEĞİMİZİ BASTILAR

Emperyalizme ve faşizme karşı mucadele veren devrimci, yurtsever kuruluşlara yapılan baskılar gün geçtikçe artıyor.

Dört ay önce İlçemizde GREV VAR oyununu oynatmak istedik. Bir çok engellerle karşı karşıya kalmamıza rağmen, merkez ilkokulunun eğitim salonunda oyunu sergiledik. Halkın büyük bir ilgi göstermesinden korkan RİZE Valisi İlhan Sözgen İlköğretim Müdürünü ve Kaymakam Vekilini açığa aldı. Sebep, devrimci bir tiyatronun oynatılması idi. İki gün sonra aynı salonda bazı öğretmenler konser düzenleyip kadın, kız oynatarak eğlendiler. Rize Valisi İlhan Sözgen'in bundan hiç haberi olmadı mı? Bunu düzenleyenlerin açığa alınmayışının sebebini halkımız çok iyi anlamıştır.

Oyunun sergilenmesinden on, onbeş gün sonra, derneğimiz adına EMEKÇİ HALKIMIZA başlıklı bir bildiri hazırlayarak, faşizmi ve pahalılığı protesto mitingi ve yürüyüşü düzenlemek istedik. Basmış olduğumuz iki adet bildiriyi Kaymakamlığa ve savcılığa vererek alındı belgesi almak istedik. Pazar Kaymakam Vekili, "ben bu işlerden pek anlamam" diyerek, Valiliğe telefon ederek görüşmüş. Rize Valisi hazırlamış olduğumuz bildiriyi okumadan, "ne yürüyüş yapılacak ne de bildiri dağıtılacak"diyerek derneğimizin basılmasını emretmiş. Amacı devrimci arkadaşlarımızı yıldırmaktı. O gece derneği aramak istemişler, fakat kapalı olduğundan girememişler. Ertesi gün kapıyı kırarak derneği bastılar. Bir çok kitabı yasak olduğu gerekçesiyle topladılar. Yürüyüş için hazırlanan pankartları aldılar. Broşürleri götürdüler. Rize Valisinin esas maksadı yürüyüşü engellemekti. Bildirilerde komünizm propagandası yapılmak istendiği, gerekçesiyle derneğimiz bir süre faaliyetten men edildi. Aradan üç ay geçmesine rağmen, hala da açılmadı.

Rize Valisi İlhan Sözgen şunu iyi bilmelidir: Devrimci arkadaşlarımıza ve halkımıza ne kadar terör ve baskı uygularsa uygulasın, halkımızı yıldıramıyacaktır, devrimcilerin bu baskılara karşı mücadelesi daha da güçlü bir biçimde sürecektir.

RİZE PAZAR'DAN
BİR DEVRİMCİ

DEVRİMCİ SANAT İÇİN EN BÜYÜK KAYNAK HALKIN HAYATIDIR

Ülkemiz sorunlarını, karanlıktan aydınlığa, karamsarlıktan ümide, pısırıklıktan ataklığa yönelişi ve aydınlığa engel olan perdeleri ve perde arkasındakilerinin kim olduklarını ve de onlara karşı nasıl bir mücadele vereceğimizi içeren ve öfkeli bir biçimde dile getiren şiirdir "halk şiiri". Ancak bu öfkeleniş bilinçsiz ve körükörüne mi? Asla. Yaşayarak, bilerek, ta derinlerde duyarak, bir yerleri sızlayarak ozanın yiğitçe öfkelenişi ve seslenişidir "halk şiiri".

Devrimci bir halk ozanı yapıtlarını vücuda getirirken bu özellikleri bir an olsun gözden kaçırmamalıdır ve yapıtları halk yığınlarına hizmet etmek amacının dışında başka bir amaç taşımamalıdır. Ancak halka hizmet için burjuvazi ve küçük burjuvazinin tavrına değil, proletaryanın tavrına sahip olmalıdır. Devrimci bir sanat için en büyük kaynak halkın hayatıdır. Bu kaynak sanat için her zaman bir malzeme hazinesidir. Bu, tabii şekildeki malzeme, işlenmemiş malzemedir. Ama en canlıdır, en zengindir ve en esaslıdır. Bunun dışında, başka yerlerden kaynaklanan bir sanat sönük kalır ve her zaman ölmeye mahkumdur. Sanat için tükenmez biricik kaynak halkın hayatıdır. Halkın hayatından kaynaklanan bir sanat her zaman parlaklığını muhafaza eder ve bu parlaklık asırlar boyu devam eder. Bundan yüzyıllar önce yaşamış olan ve günümüzde de hala anılan ve sanatları canlılığını ve parlaklığını muhafaza eden PİR SULTAN ABDAL - DADALOĞLU ve KÖROĞLU gibi ozanlar gösterilecek en güzel örneklerdir.

Bu ozanların hala günümüzde anılmasının tek sebebi eserlerinin halkın hayatından kaynaklanmış olmasındandır.

Devrimci bir halk ozanı, halk yığınlarının tarihi ileri götürmelerine yardım edecek nitelikte eserler vermeye çalışmalıdır. Çağımızda ezilen ve sömürülenlerin safında yer almalıdır.

Devrimci sanatçının mücadelesi devrim mücadelesinin bir parçasıdır. Ülkemizin sorunlarından, yapısından, tarihi gelişiminden kendini sıyıramaz. Örneğin şu dönemde ülkemiz ABD emperyalizmine bağımlı, gerikalmış bir ülkedir. Baş düşman Amerikan emperyalizmidir, ama bunun yanında Sovyet sosyal-emperyalizmi de yurdumuza sızmış ve yayılmaya başlamıştır.

Devrimci bir halk ozanı eserlerinde bu durumu göz önüne almalıdır. Sadece Amerikan emperyalizmini değil, Sovyet sosyal-emperyalizmini de teşhir etmelidir. Marksizm-Leninizme inanmış devrimci bir ozan, Sovyet sosyal-emperyalizmi diye bir şeyin olmadığını söyleyen ve masa başında ahkam kesen laf ebesi sözde sosyalist revizyonistlerin nutuklarına kanmamalı ve gerçeği söylemekten kaçınmamalıdır. Yani devrimci bir halk ozanı halk yığınlarını emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı tam uyandıracak, coşturacak, içinde yaşadıkları şartları değiştirmek için onları birleşmeye ve mücadele etmeye çağıracak eserler yapmalıdır. Ki, yaptığı eser devrimci olsun. Ayrıca bir halk ozanı halkın yarattığı türkülerle ilgilenmelidir. Onların yarattığı türküleri küçümsememeli ve görmemezlikten gelmemelidir.

Çünkü halktan öğrenmeden, halkı eğitmek mümkün değildir.

Önce halkın öğrencisi sonra öğretmeni olabiliriz.

Halkı iyi eğitmek için her zaman halktan birşeyler öğrenmeyi kendimize bir görev saymalıyız. Bu öğrenme isteği bizde varolduğu sürece, hem kendimizi, hem de sanatımızı mükemmelleştirmiş oluruz ve böylece halkı daha iyi eğitmiş oluruz.

Halkın içinden tütüp yükselen özle beslenen bir sanat her zaman en iyi ve en güzel eğiten bir sanat olur.

"Devrimci sanat devrimci davanın bir parçasıdır, dişli çarkı ve vidasıdır. Diğer daha önemli parçalara kıyasla az önemli, az acil ve ikinci derecede olsa da tüm devrim makinasının pek gerekli bir dişli çarkı ve vidasıdır. Tüm devrimci davanın bir parçasıdır. Devrimci edebiyat ve sanat olmadan devrimci hareket ilerleyemez ve zafer kazanamaz." Devrimci halk ozanı MAO ZE DUNG'un bu önemli sözlerini gözönüne almalı ve şevkle ileri atılmalıdır.

Devrimci bir halk ozanı eğer kendisini halka kabul ettirmek istiyorsa halk yığınlarının dilini iyi anlamalı ve onların diliyle konuşmalıdır.

Devrimci bir halk ozanı kendi hayatını, işçilerin, köylülerin hayatından koparmamalı, onların mücadelesine katılmalı ve onların bir parçası olmalıdır. Bütün burjuva ve küçük burjuva duygularından arınıp proleter duygularla yeniden kendisini biçimlendirmelidir. Böyle bir değişiklik ve biçimlendirme olmadan hiç bir ozan halk tarafından kabul edilmez.

İşçilere, köylülere yukarıdan bakanlar, onları küçümseyenler halkın ozanı olamazlar, devrimci olamazlar.

Böyle olan zatı muhteremler kendileri gibi aynı duyguları taşıyan, masa başında ahkam kesen, sözde sosyalist bir kaç sahte devrimcinin zevklerini tatmin etmekten başka bir işe yaramazlar.

Halkın içinde beyzadelik taslayan ve halka yukardan bakan, kendine çok bilmişlik süsü veren, para düşkünü bezirgan bir ozanın marifeti ne kadar çok olursa olsun halk yığınlarına hiçbir faydası olmadığı gibi çalışmaları da ömürsüz olur. Çünkü para karşılığı yapılan bir sanat halk için olmaz. Böyle yapanlar kısa zamanda halk tarafından tecrit edilirler ve ediliyorlar.

GELİYORUZ

Biliyoruz farkınızı
Kıracağız çarkınızı
Sırtınızdan kürkünüzü
Sıyırmaya geliyoruz

Kuracağız sosyalizmi
Vuracağız şu faşizmi
Sömüren emperyalizmi
Devirmeye geliyoruz.
Mavzer elde geliyoruz
Size namlu çevirmeye.
Devrim dilde geliyoruz
Bu düzeni devirmeye.

ALACAĞIZ

Korkmayan bu yürek bizim
Maden, kazma, kürek bizim
Tarla, tırpan, orak bizim
Alacağız vereceksin

Çoktur tarlan değirmenin
Babanın mı kazandı senin
Fabrikan var, o da bizim
Alacağız vereceksin
Versen yine öleceksin

AŞIK GARİP ŞAHİN

FAŞİST BASKILAR HER GEÇEN GÜN ARTIYOR.

BİR İŞÇİ PATRON TARAFINDAN DÖĞÜLEREK İŞTEN ÇIKARILDI.

Ulukışla'da faaliyette bulunan Ersu Fabrikası'nın müdürü işçiler üzerinde faşist baskılarını yoğunlaştırmakta, fabrikada bir sıkı yönetim havası yaratmaktadır. Hergün işçiler tehdit ediliyor ve her gün yeni bir provakasyon ile karşı karşıya kalıyorlar.

Son olarak fabrikada kadrolu olarak çalışan ve elektrikçilik görevini sürdüren Erfigan Baykal adındaki işçi arkadaşımız, Fabrika Müdürü Suat Atasöz tarafından tokatlanarak, fabrikadaki patronun paralı uşakları tarafından, işten atılmıştır. Patron, Baykal'ın işten çıkarıldığını, fabrikada kendi kanunlarına uymayanların akibetinin aynı olacağını söyleyerek işçilere gözdağı vermek istemiştir.

Fabrika Müdürü daha önce de bir işçiyi sigara içtiği gerekçesiyle işten atmıştı. Fabrikada işçiler ekonomik baskı altında tutulmakta, vizite için iki saat izin alan işçiler geç kaldıkları zaman iki günlük yevmiyelerinden olmaktadırlar.

Ancak bu böyle gitmez, sömürü devam etmez. Halkımın mutlu günleri; mutlak mücadelemizin, sonunda gelecek gündedir.

KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN DÜNYA EMEKÇİLERİ!

DEVRİMCİ BİR İŞÇİ